¶É¤n

xÉÉºÉ® úIÉSªÉÉ ªÉ ¶ÉSÉ

+xÉGò¨ ÉÊhÉEòÉ

भागः- १

¨ ÉÒ EòÉ hÉ +É½ |, +ºÉ iÉ¨ ½ÉºÉ ´ ÉÉ] iÉ ?

१) धर्माचा प्रश्न
२) प्रकाश - ज्याने जगाला प्रकाशीत केले.
३) प्रगटीकरण
४) जीवंत शद्ब
५) पिता
६) उत्तम मेंढपाळ
७) आत्म्यासाठी अन्न

भागः- २

xÉÊ´ ÉxÉ ® ÉVªÉ

१) स्वर्गाचे राज्य
२) राज - आज्ञा

भागः- ३

¨ É½|i´ ÉÉSÉ vÉb

१) नविन सिध्दांत
२) आशिर्वाद
३) पर्वत हलवणारा विश्वास
४) सहनशीलता दया व क्षमा
५) फलदायी जीवनावर
६) आरोग्य व शरीर - आत्मा यासाठी आरोग्य प्राप्ती

भागः- ४

xÉÊ´ ÉxÉ VÉÒ´ ÉxÉÉºÉÉ`¡ Ò {ÉÉSÉÉ® ¡hÉ

१) पाचारण
२) दुस-या जन्मासंबधाने
३) शिष्य आणि सेवक
४) मोठी कामगीरी
५) ख्रीस्ताची शिष्यांकरिता प्रार्थना

भागः- ५

+Ê¦É´ ÉSÉxÉ

१) ही पिढी
२) तुम्हांसाठी जागा
३) आत्म्यांचे अभिवचन
४) जीवनासाठी आमंत्रण
५) शोवटचा काळ
६)पुनरागमन

भागः- ६

ÊLÉºiÉÉSÉ {ÉI´ ÉÒ´ É® Ò±É ¶É ´ É]¡ SÉ Ên´ ÉºÉ

१) विश्वासघात
२) सुनावणी व वधस्तंभ
३) पुनरुत्थानाचे अनुकरण
४) नेहमी

¶É¤n

xÉÉºÉ® úIÉSªÉÉ ªÉ ¶ÉSÉ

|É°iÉÉ´ ÉxÉÉ

हे पुस्तक १९८० च्या मध्यात लडंनमधील माझ्या मित्राच्या घरात, पाय-यावर बसून केलेल्या गोष्टीची पुर्तता आहे. तेथे त्याने अध्यात्मिक नविकरणाच्या त्याच्या परिपुर्ण शोधाबद्‌ल सांगितले अनेक मैलांच्या प्रवासानंतरही त्यांचे प्रश्न अनुत्तरीतच राहीले, म्हणुन तो निराश झाला होता. सहज मला वाटले व मी त्यांस विचारले की त्याने आपल्या शोधामध्ये ख्रिस्ताच्या शिकवणीचा का समावेष केला नाही? आमचा शोध जास्त उघड करण्यासाठी? माझी सुचना ऐकूण तो आश्चर्यचकित झाला. त्यांने मला सांगितले की काही वेळा त्याने नवा करार चाळला परंतु येशु ख्रिस्ताच्या शब्दांवर कधीच लक्ष केंद्रीत केले नाही.

रात्र झाली व आम्ही वेगळे झालो परंतु दोघांचीही एकाच दिशेने वाटचालीस सुरुवात झाली, त्यांची खुप दिवसानंतर पहिल्यांदा येशुचे शब्द स्पष्ट करण्याच्या दिशेने, व माझी नव्या जोमाने आभ्यास करण्याच्या दृष्टीने, मुळाशी असलेला माझा शोध वाढू लागला व मला किती कमी माहीती आहे याची जाणीव झाली व तसेच ज्ञानवंत लोकांनाही ख्रिस्ताच्या संदेशाचा आशय किती अल्प प्रमाणात समजला आहे. तसेच वर्तमान काळातील धर्मिक व्यवस्थेत ख्रिस्ताच्या नावामध्ये चाललेल्या कार्यक्रमांची विसंगती मला दिसली.

कारण ज्याने स्वतःला मसीहा म्हटले त्याचा संदेश जर प्रतिकारात्मक नसेल तर तो संदेश काय? ज्या युगाला अधाशीपणाने, असंतुष्टपणाने व नकाराने पुर्णपणे घेरलेले आहे. त्या युगात ख्रिस्ताजवळ येणे म्हणजे जणू काही अपल्या जीवनात मोठ्या क्रांतीलाच बोलावण्या सारखे आहे. असे म्हणणे जास्त सोपे राहील की मुलभुत बदल घडवून आणण्याची ताकत त्याच्या शब्दामध्ये आहे. जरी त्याच्या शब्दामध्ये सात्वन व समाधान मिळते तरी त्यात टाळता न येण्यासारखे कडक आव्हान आहे व त्या बाबतीत आपण उदासिन राहू शकत नाही.

तो अश्या पार्श्वभूमीवर आपले संदेश घेऊन आला जेथे त्याने दृष्टांचा नाश करणा-या परमेश्वरापेक्षा एक प्रेमळ परमेश्वर जो दया व क्षमा करतो त्याला महत्व दिले आहे. त्याने आपल्या राज्याचे दरवाजे सर्वासाठी खुले केले आहेत. व ते प्रत्येकासाठी उपलब्ध आहेत, मग ती स्त्री असो वा पुरुष, यहुदी अथवा विदेशी, गुलाम किंवा स्वतंत्र, जो पर्यत ते स्वतः लहान मुलांप्रमाणे व आपले अंतःकरण त्याचे सानिध्य आपणामध्ये आहे हे ओळखण्यास खुले करीतात तो पर्यंत जरी त्यांच्या जगाच्या दृष्टीकोणामध्ये त्याच्या काळच्या यहुदी चालीरिती परिवर्तित होत होत्या तरी हे सांगणे भाग आहे की त्याचे सध्याचे संदेश अभूतपुर्व आहेत मग ते त्याच्या शिकवणीमध्ये स्त्रीयांच्या बाबतीत असो, किंवा प्रार्थनेच्या बाबतीत केंवा देवाबरोबरच्या एकते बद्‌दल.

मानवी संबंध केवळ नैतिक व पवित्रच असावे असे अस्सल शिक्षण ख्रिस्ताच्या शिकवणीने परिवर्तीत होते तर्कशास्त्र, धर्मशास्त्र व नियमशास्त्राचा भेद कस्त ख्रिस्ताची ही शिकवण मानवजातिच्या अंतर्गत समजबुध्दिपर्यत पोहोचून सर्वानाच आव्हान करणारी आहे, आणि किति सहजपणे त्याची शिकवण आमच्या अंतःकरणात व मनात असणा-या शब्दसंग्रहात प्रवेश करिते आज वीस शतकांनंतरही त्याच्या शब्दात आम्हांलां ढवळून काढण्याची, व आव्हान करण्याची व समेट करण्याची ताकत आहे. एखाद्य व्यक्तिची अथवा एखाद्या संस्थेची उन्नती किंवा अधोगति होईल परंतु त्यांची वचने जणू काही आपल्या ऱ्हयात उगवणा-या प्रभात ताऱ्यासारखी राहतील. निश्‍चितच अगणित व अनेपक्षित अश्या काही भिन्न अथवा अनभिज्ञ मार्गानी ख्रिस्ताच्या संदेशाचे मर्म जाणण्यासाठी मी केलेल्या पाठलागाने माझ्या जीवनाची दिशा बदल्ली.

हे पुस्तक लिहीतांना अनेक व्यक्तीनी मला मदत केली. काही महत्वाची नावे मी सांगू इच्छितो, स्व. विल्यम बारकले ग्लासगो विघापिठ मेल येथील केनेथ स्कॉट लाद्ररेदी, तसेच विल्यम आणि वनो कॅटलन यांनी वास्तविक व अध्यात्मिक प्रोत्साहन दिले व ऑक्सफर्ड विद्यापिठाच्या प्रकाशित ''देवाचा मानवाशी नवा करार ''या अनुवादामुळे प्रेरणा मिळाली.

आशा आहे हे पुस्तक तुम्हांला तुमच्या अध्यात्मिक शोधात घेऊन जाईल व जो आत्म्याचा उगम व अंधा-या जगाचा चमकणारा प्रकाश आहे त्याकडे नेईल. निबंधकार व कादंबरीकार शालोम ॲश लिहीतात ''दुस-या शिक्षकांकडे अरब, पाश्चात्य तसेच पौरात्य लोकांनसाठी काही असते परंतु ख्रिस्ताच्या प्रत्येक शब्दामध्ये सर्वांसाठी काही असते. तो जगाचा प्रकाश आहे.

मी पाण्याने तुमचा बाप्तिस्मा करतो, परंतु जो माझ्यामागून येतो तो मजपेक्षा समर्थ आहे. त्याच्चा वाहणा बांधावयास मी योग्य नाही, तो पवित्र आत्म्याने व अग्नीने तुमचा बाप्तिस्मा करील.

- बाप्तिस्मा करणारा योहान.

एकच परमेश्वर आहे व एकच पुल आहे आपल्यामध्ये व परमेश्वरामध्ये --- तो मनुष्य येशू ख्रिस्त --- ज्याने आपले जीवन देऊल आमच्यासाठी स्वतंत्रता मिळवली.

- संत पौल

प्रभु परमेश्वराचा आत्मा मजवर आला आहे, कारण दिनांस शुभवृत्त सांगण्यांस परमेश्वराने मला अभिषेक केला आहे, भग्नहृदयी जनांस पट्टी बांधावी, धरुन नेलेल्यांस मुक्तता व बंदिवानास बंधमोचन विदित करावे, परमेश्वराच्या प्रसादाचे वर्ष व आमच्या देवाचा सूड घेण्यांचा दिवस विदित करावा, सर्व शोकग्रस्तांचे सांत्वन करावे.

यशया संदेण्याची भविष्यवाणी
यशया ६१:१,२

भा ग:- १ ला.

¨ ÉÒ EòÉ hÉ +É½ |, +ºÉ iÉ¨ ½Ò ¨ ½hÉiÉÉ.

vÉ¨ ÉÉSÉÉ |É¶xÉ

(काळजी घ्या. धार्मिक ''अन्ना'' वर जीवन जगत असतांना जपा)

आता पर्यत तुम्ही निश्चितच त्या पाच भाकरी (दोन मासे) यांना विसरला असाल, ज्यांनी पाच हजारांना भोजन देऊन तुप्त केले शिवाय उरलेल्या अन्नाच्या बारा टोपल्या गोळा झाल्या. अथवा त्या सात भाकरी, ज्यांनी. चार हजारापेक्षा अधिकोना तृप्त केले. मी तुमच्या बरोबर जगिक अन्नाबद्दल बोलत नाही. नाही. मी इथे तुम्हांला बाजारी धर्माच्या कल्पना आणि खोट्याा शिक्षणांच्या मिळणा-या अन्नाबद्दल सावध करायला आलो आहे.

असे लोक व्यर्थ माझी उपासना करतात. शिक्षण अथवा सिध्दांत हे माणसानेच शोधलेले आहेत. व स्वतःच्या अंधश्रधांना घट्ट पकडून ठेवण्यांत ते इतके गर्क आहेत. की ते परमेश्वराची आज्ञ पूर्णपणे पूर्णपणे विसरले.

खोट्या शिक्षकांपासून सावध रहा. जे तुमच्या समोर मेंढ्याच्या वेषात येतात परंतु त्यांच्या आतमध्ये एक आधाशी वखवखलेला लांडगा असतो. ते त्यांचा ख़रा पुढारी जो सैतान त्याला अनुसरतात व त्याला जे पाहीजे ते करतात. सैतान तर प्रारंभापासूनच एक खूनी आहे व कधीही सत्य बोलत नाही. कारण त्याच्यामध्ये सत्याचा लवलेश ही नाही. (सत्यांचा अंश नाही) जेव्हा तो खोटं बोलतो, तो आपल्या स्वभावानूसार बोलतो. कारण तो खोटारडा आहे व खोटेपणाचा अथवा असत्याच्या पिता आहे.

असे जे भामटे तुम्हांवर न्यायी होऊन बसलेत त्यांना मी म्हणतो, ''तुम्हांवर न्याय येवो ! अहो खोट्या शिक्षकांनो व ढोंग्यानो, कारण जे आत येऊ इच्छीतात त्यांच्यासाठी तुम्ही स्वर्गाचे दार बंद करीता. तुम्ही स्वतःही येत नाही व येणा-यांच्या मार्गात अडथळे निर्माण करता. तुम्ही गरीब विधवांना लुबाडता व मग तुमचा खरा मनुसबा लपविण्यासाठी लांब लांब प्रार्थना श्रध्दापूर्वक करता. तुम्ही त्या मोठ्या नरकवासाचे वारीस व्हाल.''

एक शिष्य मिळिवण्यासाठी तुम्ही समुद्र व भूमी पार करता व तो मिळाला म्हणजे त्याला आपणाहून दुप्पट असा नरकपूत्र बनवता.

तुम्ही शिकवता की मंदिर महत्वाचे नाही तर मंदिरातील खजीना (सोने) महत्वाचे आहे.

कोणते मोठे आहे? खजिन्यातील सोने अथवा मंदिर जे त्या सोन्याला पवित्र करते? (ज्यामुळे सोने पवित्र झाले?)

तुम्ही म्हणता वेदी मोठी नाही तर त्यावरील अर्पण महत्वाचे आहे.

तुम्ही मुर्ख व आंधळे आहात. कोणते महत्वाचे आहे ?

वेदी वरील अर्पण की ती वेदी जी अर्पणाला पवित्र करते ?

जो वेदीचा सन्मान (शपथ) करतो, तो तिचा व तिच्यावरील सर्व वस्तुंचा सन्मान करतो व जो मंदिराचा सन्मान करतो तो मंदिरात राहणा-याचा सन्मान करीतो व जे स्वर्गाचा सन्मान करतात ते देवाच्या सिंहासनाचा आणि त्यावर बसणा-याचा सन्मान करतात.

तुमच्या अंगणात उगवलेल्या पुदीना व वनस्पतीचे तुम्ही संमारंभ पूर्वक अर्पण करीता परंतु त्याचवेळी कायद्याच्या महत्वाच्या गोष्टी विसरता. जसे न्याय, दया, विश्वास या गोष्टीचे महत्व तुम्हांला वाटले पाहीजे.

तुमचे दृष्टांत तुमच्या चेह-यासमोरुन एक इंच ही पुढे सरकत नाही. तुम्ही द्राक्षारसाचा मूरकुट गाळून काढिता व उंट गिळून टाकिता व मग बाहेरुन तुमच्या ताट वाट्या साफ करीता परंतु त्याच्या आतमध्ये जुलुम व अश्लील (घाणेरडा) यांचा जाड थर तसाच आहे. किती आंधळे आहात तुम्ही! प्रथम आतील गोष्टीची काळजी घ्या म्हणजे बाहेरुन सर्व साफ होईल.

तुम्ही खोट्या शिक्षकांनो. तुमच्या ढोंगीपणामध्ये तुम्ही त्या कबरे पेक्षा काही ही चांगले नाही जी कबर चूनालावून बाहेरुन सुदंर दिसते परंतु तिच्या आतमध्ये मृत्यु व मेलेल्या माणसाच्या हाडांचा साठा आहे. तुमच्या बाहेरील धार्मिकतेने तुम्ही लोकांनवर छाप पाडू शकता. परंतु आतमध्ये तुम्ही ढोंगीपणा व पापाने भरलेले आहात. तुम्ही कसा विश्वास ठेवाल ?

जे तुम्ही फक्त साहकाऱ्यांसकडून मिळणा-या प्रशांसेवर जगता व देवाकडून मिळणाऱ्या प्रशांसेची न अपेक्षा करता, न तीचा शोध घेता.

तुम्ही संदेष्ट्यांसाठी स्मारक बांधता, आणि धार्मिकांच्या कबरेवर फुले चढवता व म्हणता, ''आम्ही आमच्या पूर्वजांच्या दिवसात असतो तर त्या धार्मिकांचे निष्पाप रक्त कधीच वाहू दिले नसते.''

तुमच्या विसंगतीचे तुम्हीच साक्षी आहात ! ज्यांनी संदेष्ट्यांांचा घात केला त्यांचीच तुम्ही मुले आहात व आता तुमच्या पूर्वजांनी केले त्या-पेक्षा तुम्ही अधिक करत आहात.

तुम्ही सापानो, विषारी सर्पाच्या पुत्रांनो! नरकवासापासून तुम्ही स्वतःला कसे वाचवाल? पाहा, मी तुम्हांकडे संदेष्टे, ज्ञानी व शिक्षक पाठवीन, त्यापैकी काहिंना तुम्ही जिवे माराल व वधत्तंभावर खिळाल, काहींना फटके माराल व काहींचा घराघरात-नगरात जाऊन छळ कराल.

किती ढोंगीपणा! यशया किती बरोबर होता, जेव्हां त्याने तुमच्या बद्दल अशी भविष्यवाणी होती, ''की हे लोक आपले तोंड घेऊन माझ्याकडे येतात, ओठांनी माझी स्तुती करतात परंतु त्यांचे अंतःकरण माझ्यापासून दूर आहे''.

तुम्ही मंडळीसमोर स्वतःचे समर्थन करु शकता. परंतु देव तुमचे हृदय जाणतो. कारण मनुष्याच्या नजरेत जे अत्यंत महत्त्वाचे आहे, देवाच्या दृष्टीने ते किळसवाणे (तिटकरा आणणारे) आहे.

काळजी घ्या! पुष्कळ पूर्व कडून व पश्चिमेकडून येतील व अब्राहाम, इसाहाक व याकोब यांच्या बरोबर स्वर्गाच्या राज्यात बसतील. परंतु ज्यांना स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करायचा नाही, ते बाहेरच्या अंधकारात घालविले जातील. जोपर्यंत तुमची धार्मिकता तथा-कथित धर्माच्या पोकळपणा पेक्षा वरचढ होत नाही, स्वर्गाच्या राज्यात तुम्ही एक पाउलही ठेवू शकणार नाही.

¦ÉÉMÉ - 1

|ÉEòÉ¶É - VªÉÉxÉ VÉMÉÉ±ÉÉ |ÉEòÉ¶ÉÉÒiÉ E ò±É :-

मी या जगात प्रकाश म्हणून आलो आहे व जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात ते अंधकारात राहणार नाहीत. मी प्रकाश आहे, ज्याने जगाला प्रकाश दिला व जे मला अनुसरतात ते पुन्हा कधी अंधकारात चालणार नाहीत, परंतु प्रकाशात जगतील.

इथे सचोटीची परिक्षा आहे. एव्हढा तेजस्वी प्रकाश या जगात आला. परंतु या जगाचे रहिवाशी प्रकाशापेक्षा अंधकारवर जास्त प्रिती करतात. कारण त्यांच्या सर्व कृती स्वार्थापणा व लालचीपणा याने आंधळ्या झाल्या आहेत. म्हणूनच ज्यांनी आपले जीवन दुष्टपणालावाहीले आहे, ते सत्याच्या प्रकाशाचा द्वेष करतात. त्यांच्या कृतींची साक्ष घेतली जाईल व त्या धिक्कारल्या जातील. परंतु जे सत्याने वर्ततात, ते मोकळेपणाने प्रकाशात पाउल उचलतील व त्यांच्या कृती प्रकाशात दिसतील कारण त्यांची कामे देवाला आवडणारी होती.

एकदा तुम्ही अरण्यात बाप्तिस्मा करणा-या योहानाला बघायला गेला. त्याने सत्याची साक्ष दिली. तो जळणारा व चमकणारा प्रकाश होता व एकदा तरी त्याच्या प्रकाशात आनंद करण्याची तुमची इच्छा होती. पण माझ्याकडे योहानापेक्षा मोठी साक्ष आहे. पित्याने जे काम पूर्ण करण्यासाठी मला दिले व जे मी पूर्ण करत आहे, ते हेच सिध्द् करते कि त्याने (पित्याने) मला पाठविले.

जर मी पित्याने दिलेले काम केले नाही, तर माझ्यावर अविश्वास दाखविण्यास तुम्ही मोकळे आहात. पण जर मी त्याचे काम करतो, तर जरी तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवीत नसला तरी माझ्या कामावर विश्वास ठेवा. म्हणजे तुम्हांला समजेल व तुम्ही विश्वास ठेवाल कि पिता मजमध्ये व मी पित्यामध्ये राहतो. ज्याने मला पाठविले त्याचे काम दिवस असतानाच केले पाहिजे कारण रात्र वेगाने येत आहे. जेव्हा कोणी काम करु शकणार नाही.

डोळा शरीराचा दिवा आहे व तो जर चांगला आहे तर तुमचे संपुर्ण जीवन प्रकाशाने भरलेले आहे. पण जर तुमचा डोळा आधीच दुष्टतेने भरलेला असेल, तर तुमचे संपुर्ण जीवन अंधकाराने ग्रासलेले असेल आणि जर अंधकार तुमच्या जीवनाचे चित्र प्रगट करतो, तर तो अंधकार किती मोठा व भयंकर आहे.

काय, १२ तासाचा प्रकाश नसतो का? जर तुम्ही दिवसा चालता तर अडखळणार नाही कारण, नैसर्गिक असा दिवसाचा प्रकाश तुमच्या सभोवती आहे. पण जर तुम्ही रात्री चालणार तर निश्चितच अडखळणार कारण तुम्हांला मार्ग दाखविण्यासाठी प्रकाश तिथे नसणार. प्रकाशावर विश्वास ठेवा म्हणजे तुम्ही प्रकाशाची मुले व्हाल. प्रकाश असताना चाला कारण अंधार झपाट्याने पडत आहे. जे अंधकारात चालतात, ते हरवले आहेत. तर आंधळा, आंधळ्याला मार्ग दाखवतो (चालवतो) तर दोघेही निश्चित पडतील.

तुम्ही दिवा लावून भांड्याखाली झाकून ठेवत नाही अथवा पलंगाखाली ठेवत नाही तर दिवठणीवर ठेवता म्हणजे तुम्ही अथवा पाहुणे घरात प्रवेश करता तेव्हा सर्वाना दिसण्यासाठी तेथे प्रकाश असतो किंवा तुम्ही दिवा लावून टोपली खाली ठेवता का ? परंतु दिवठणीवर ठेवता म्हणजे घरातल्या सर्वाना प्रकाश दिसेल. तुम्हांला जाणीव आहे का, कि तुम्ही जगाचा प्रकाश आहात ? किंवा टेकडीवर बांधलेल्या नगरासारखे आहात जे कधीच नजरंदाज (दुर्लक्षित) केले जात नाही !

लोकांसमोर तुमचा प्रकाश तेजस्वीपणे चमकू द्या. म्हणजे तुमची कृत्ये बघून ते तुमच्या स्वर्गीय पित्याला गौरव देतील. जे तुम्ही गुप्तपणे केले ते सरतेशेवटी प्रगट केले जाईल व जे लपवले गेले आहे, ते एक दिवस दूरपर्यत प्रसारीत होईल.

|ÉMÉ]õ ÒEò® ihÉ:-

मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव होण्याची वेळ आली आहे.

मी स्वतःचे गौरव शोधण्यास आलो नाही. पण एक आहे, जो मला उंच करु पाहतो व जे मला नाकारतात, त्यांचा तो न्याय करतो.

तुमच्या जगिक नियमाप्रमाणे (कायद्याने) एकाचवेळी दोन जणांनी दिलेली साक्ष सत्य मानण्यात येते. त्याचप्रमाणे मी स्वतःची साक्ष देतो. तसेच, पिता ज्याने मला पाटविले तो सुध्दा माझ्याविषयी साक्ष देतो. मला माहित आहे कि, माझ्याविषयीची त्याची साक्ष खरी आहे व म्हणूनच मला जगातल्या अधिकाऱ्यांच्या संमतीची गरज लागत नाही.

जो आपल्या मनचे बोलतो, तो स्वतःचेच गौरव पाहतो. परंतु जो, ज्याने-त्याला पाठविले त्याच्या गौरवासाठी व सन्मानासाठी काम करतो, तो खरा आहे व त्याच्यामध्ये काही असत्य नाही.

मी स्वतः तुम्हांकडे आलो नाही. परंतु जो ''सत्य'' आहे, त्याने मला पाठविले आहे. मी स्वर्गातून माझी इच्छा पूर्व करण्यास आलो नाही, तर ज्या पित्याने मला पाठविले त्याची इच्छा पूर्ण करण्यास आलो. ''सत्याची जिवंत साक्ष'' या उद्‌देशाने या जगात मी जन्मलो व आलो. जे सत्यावर प्रेम करतात ते, मला अनुसरतात.

मी व पिता एक आहोत. त्याच्या नावामध्ये मी तुम्हांकडे आलो आहे की तुम्हांला जीवन प्राप्त व्हावे व ते सुध्दा भरपूरीचे जीवन.

स्वर्ग व पृथ्वीवरील सर्व अधिकार मला देण्यात आले आहेत, मी तुम्हांला सार्वकालिक जीवन, स्वर्गाच्या राज्याच्या किल्ल्या व शत्रूवरील सामर्थ्य देत आहे. म्हणून तुमची अंतःकरणे अस्वस्थ होऊ देऊ नका अथवा घाबरु नका. माझी शांती मी तुम्हांला देतो. जग देते त्यापेक्षा कितीतरी अधिक मोठी शांती मी तुम्हांला देतो. तुम्हांला सत्य समजेल व सत्य तुम्हांला स्वतंत्र करेल व जर देवाचा पुत्र तुम्हांला स्वतंत्र करील तर तुम्ही खरोखरीच स्वतंत्र व्हाल. हे सर्व मी तुम्हांला सांगत आहे. म्हणजे तुम्ही विश्वास धराल आणि बदलाल.

ही ज्याने मला पाठविले त्या देवाची इच्छा आहे, की जो कोणी पुत्राकडे पाहतो व त्याच्यावर विश्वास ठेवतो. त्याला सार्वकालिक जीवन मिळावे. व जर तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवता तर न्यायाच्या दिवशी (शेवटच्या दिवशी) मी तुम्हांला उठवीन.

देवाच्या पुत्रावर विश्वास ठेवता ? तो तुमच्याशी बोलत आहे.

ÊVÉ´ ÉiÉ ¶É¤n

ज्या पित्याने मला पाठविले तो तुम्हांला काय बोलावे ते मला कळवतो. मला माहित आहे की, त्याचे शब्द सार्वकालिक जीवनाकडे नेणारे आहेत. म्हणूनच तो जे मला सांगतो तेच मी बोलतो.

जे शब्द मी बोलतो ते माझे नसून ज्या पित्याने मला पाठविले त्याचे आहेत. जे माझे शब्द ऐकतात व ज्याने मला पाठविले त्याच्यावर विश्वास ठेवतात. त्यांना सार्वकालिक जीवन मिळेल. त्यांच्यावर न्यायाचा प्रसंग येणार नाही व ते मरणातून जीवनात पार गेले आहेत.

ऐका ! वेळ (घटका) येत आहे, अगदी येऊन चुकली आहे. जेव्हा मृत माणसे देवाच्या पुत्राची वाणी ऐकतील व जे त्याची वाणी ऐकतील ते जगतील.

सार्वकालिक जीवन मिळविण्यासाठी तुम्ही संदेष्टयांचे पुरातन शास्त्रलेख शोधता, ते सर्व शास्त्रलेख माझ्या विषयी साक्ष देंतात. तरी माझ्याकडे येण्यासाठी तुम्ही काचकूच (जाऊ की नको) करता की जे जीवन तुम्ही शोधता ते तुम्हांस प्राप्त होईल.

तुमच्याकडे प्रत्यक्ष न येता व न बोलता (तुम्ही त्याची वाणी ऐकली नाही) पित्याने माझ्या विषयी साक्ष दिली आहे. परंतु माझ्यावर विश्वास ठेवण्यास नकार देऊन ज्याने मला पाठविले. त्याची वाणी ऐकण्यासाठी तुम्ही आपले कान बंद केले.

हे कसे काय? जेंव्हा तुम्हांतील कित्येक जण ज्याला पित्याने वेगळे केले व या जगात पाठवले. त्याविषयी म्हणतात की, तो ईश्वरनिंदा करतो, तो म्हणतो ''मी देवाचा पुत्र आहे''.

मी आता तुम्हांस सांगतो, ''मी मार्ग, सत्य व जीवन आहे. मी ओळख करून दिल्यावाचून कोणीच पित्याला ओळखणार नाही. फक्त पवित्र आत्मा जीवन देतो. तुमची शरीरे वृध्द होतील व हळूहळू नाश होईल. परंतु ज शब्द मी बोलतो ते आत्मापासून आहेत व त्यामध्ये जीवन आहे.

जे हे शब्द ऐकतात व विश्वास ठेवत नाही त्यांचा मी न्याय करत नाही. कारण मी या जगात न्याय करण्यासाठी नव्हे तर तारावयास आलो आहे.

तरी सावध रहा. जे मला व माझ्या शाब्दांना नाकारतात, त्यांना हिशोब द्यावा लागेल. जे सत्य मी बोललो ते शेवटच्या दिवशी तुमचा न्याय करील.

खरोखर तुमच्या वरील आकाश व तुमच्या पायखालची पृथ्वी टळुन जाईल. परंतु माझ्या तोंडची वचने कधी ही टळणार नाहीत.

ÊÉ{ÉiÉÉ

देवाचा पुत्र कोण आहे ? हे स्वर्गीय पित्या शिवाय कोणालाच माहित नाही. आणि पिता कोण आहे हे पुत्राशिवाय कोणी जाणत नाही, व ज्यांना पुत्र, पिता प्रगट करेल त्याखेरीज आता पर्यन्त मी जसा पित्याला ओळखतो. तसे तुम्ही ओळखत नाही. पण मी आलो आहे व त्याने मला पाठविले.

ज्याने मला पाठविले तो आता माझ्या बरोबर आहे. त्याने मला कधीच सोडले नाही. कारण मी त्याला आवडेल तसेच करतो. खर तर मला बघून तुम्ही पित्याला बघितले आहे. तरी तुम्ही का म्हणता, ''आम्हांला देव प्रगट कर?'' काय तुमचा विश्वास नाही का की, मी एक व माझ्या पित्यासमान आहे व पिता एक व माझ्या समान आहे ?

मी व पिता एकच आहे. जे काही पित्याचे आहे ते सर्व माझे आहे. मी पित्यापासून या जगात आलो व पुन्हा हे जग सोडून पित्याकडे परत जाणार आहे.

पुत्र स्वतःहून काहीच करत नाही तर जसे पित्याला करतांना बघतो तसेच करतो. पिता पुत्रावर प्रेम करतो व आपली विश्वाची योजना त्याने त्याला प्रगट केली आहे आणि तुम्ही आतापर्यन्त बघितलेल्या आश्चर्यापेक्षा अधिक मोठी आश्चर्यकर्म पहाल. जसा पिता मेलेल्यांस उठवून जिवंत करतो तसा पुत्रही पाहिजे त्यांस जिवंत करतो.

अजून ही मी स्वतः काहीच करु शकत नाही. तर जसा पिता मार्गदर्शन करतो. त्या प्रमाणे मी न्याय करतो व माझे मार्ग परिपूर्ण आहेत. कारण मी आपल्या इच्छप्रमाणे नव्हे तर ज्याने मला पाठविले त्याच्या इच्छेप्रमाणे करतो. जसे पित्याला जीवन देण्याची शक्ती आहे. तशीच पुत्राला जीवनाचे दान आहे आणि न्यायनीवाडा करन्याचा आधिकार त्याला दिला आहे. कारण तो तारणारा आहे.

मी हे सुरवातीपासूनच सांगत आहे. तुमच्या जीवनामध्ये धिक्कारण्या - सारख्या किती तरी गोष्टी आहेत. पण मी या जगात एक वेगळा संदेश घेऊन आलो आहे व तो संदेश एकच जो ''सत्य'' आहे त्याने मला दिला. हाच संदेश घेऊन मी जगाशी बोललो.

शेवटी जेंव्हा तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला वधस्तंभावर उंच कराल तेंव्हा तुम्हांला समजेल की, मी कोण आहे? व याची जाणीव होईल की, मी माझ्या योजनेप्रमाणे अथवा अधिकांराप्रमाणे काहीच केले नाही तर तेच शब्द तुम्हांपर्यन्त पोहोचवले जे पित्याने मला तुम्हांस जाहीर करण्यास सांगीतले.

=kÉ¨ É ¨ É f{ÉÉ³

हे लहान कळपा, भिऊ नको, कारण तुम्हांस राज्य द्यावे हे तुमच्या पित्याला बरे वाटते.

मी उत्तम मेंढपाळ आहे, जसा पिता मला व मी पित्याला ओळखतो तसेच मी माझ्या मेंढराना व माझी मेंढरे मला ओळखतात. माझ्या मेंढरासाठी मी आपला जीव देण्यास तयार आहे. माझी मेंढरे माझा आवाज (वाणी) ओळखतात. मी त्या प्रत्येकाला त्यांच्या नावाने ओळखतो. ते मला अनुसरतात. मी त्याला सार्वकालिक जीवन देतो. त्याचा कधी ही नाश होणार नाही. अथवा त्यांना कोणीही माझ्या हातून खेंचून घेणार नाही. माझा पिता ज्याने मला ती दिली तो सर्व राज्यांहून व सत्ताहून मोठा आहे. त्यामूळे कोणतीही शक्ती त्यातील कमजोरातील कमजोर मेंढीला त्याच्या सामर्थ्यशाली हातातून खेचून घेऊ शकणार नाही.

अजून कितीतरी माझी मेंढरे आहेत. पण ती मेंढवाड्यात नाही. मला त्यांना एकत्र गोळा करायचे आहे. माझा आवाज ऐकून ते खुश होतील व एका मोठ्या कळपामध्ये सामावतील व मग रांत्रदिवस काळजी घेण्यासाठी एकच मेंढपाळ असेल.

जो मेंढवाड्यात दाराने प्रवेश करतो तो खरा मेंढपाळ आहे. त्याच्या साठी दारपाल दार उघडतो व मेंढरे त्याची वाणी ऐकून आनंदित होतात. तो त्यांना नावाने हाक मारतो बोलवतो व हिरव्या कुरुणात नेतो व जेंव्हा तो त्यांना घेऊन जातो, तेंव्हा तो त्यांच्यापुढे असतो. ते त्याला अनुसरतात व त्याच्या शब्दांनी सांत्वन पावतात. ते कधीही अनोळखी माणसाच्या मागे जाणार नाहीत. उलट त्याचा आवाज एकून पळून जातील.

मी उत्तम मेंढपाळ आहे व मेंढरासाठी आपला जीव देतो. मोल देऊन ठेवलेला मेंढपाळ खरा मेंढपाळ नसतो. तो स्वतःची मेंढरे समजून त्यांची राखण करत नाही व लांडगा येताना पाहिला तर मेंळरे तशीच सोडून पळून जातो. मग लांडगा येतो व मेंढरांना पकडतो व तो कळप विस्कळीत होतो (दाणादाण होते)।

मी मेंढवाड्याचे दार आहे. जो मेंढवाड्यात इतर मार्गानी प्रवेश करु पाहतो, तो चोर व लुटारु आहे. माझ्या आधी कित्येक आले. परंतु मेंढरांनी त्यांना ओळखले नाही व त्यांच्या मागे गेले नाही. मी द्वार आहे. या द्वारातून प्रवेश करा म्हणजे सुरक्षित रहाल व आत येण्यास व बाहेर जाण्यास स्वतंत्र राहाल व तुम्हांस खावयास मिळेल.

पृथ्वी ही भ्रष्टाचार, मृत्यू व विनाश या रोगांनी ग्रासलेली आहे, परंतु ही भयंकर (भरतीची) लाट उलटी करण्यास मी आलो आहे.

मी आलो आहे की, तुम्हांला जीवनाचे खरे महत्व सापडावे व आर्शिवाद मिळावा.

+Éi¨ ªÉÉºÉÉ`Ò +zÉ

असे लिहिले आहे. ''मनुष्य केवळ भाकरीने नव्हे तर देवाच्या मुखातुन निघणा-या प्रत्येक शब्दाने जगेल।''

मी जीवनाची भाकर आहे. जर तुम्ही मजकडे याल तर तुम्हांला कधिही अध्यात्मिक भूखलागणार नाही व जर माझ्यावर विश्वास ठेवाल तर कधीही आत्मिक तहान लागणार नाही. उठा. व स्वर्गातून उतरलेली जीवनाची भाकरी घ्या. जर तुम्ही ही भाकर खाल तर सदासर्वकाळसाठी जगाल जी भाकर मी तुम्हांला देत आहे ते माझे जीवन आहे व ते मी जगाला जीवन देण्यासाठी दिली आहे, मी स्वर्गातून उतरेलेली जीवनाची भाकर आहे. अशासाठी की, त्यातून तुम्ही अध्यात्मिक अन्न खावे व तुम्हांस आत्मिक जीवन मिळावे व तुम्ही कधी मरु नये .

नाशवंत अन्नासाठी तुम्ही सर्व शक्ती खर्च करता (श्रम) परंतु असे अन्न शोधा जे सार्वकालिक टिकणारे आहे. व हेच अन्न तुम्हांला देण्याची माझी इच्छा आहे. कारण देव पित्याने मला ती शक्ती दिली आहे.

अनेक वर्षापुर्वी तुमच्या पुर्वजांनी अरण्यात मान्ना खात्ला व आता ते सर्व मेले आहेत. मोशेने तुम्हांस स्वर्गातून येणारी भाकर दिली असे नव्हे तर पिता तुम्हांस स्वर्गातून येणारी खरी भाकर देतो. कारण देवाची भाकर ही जी स्वर्गातून उतरलेली आहे (येशु) ती आहे व ती भाकर जगाला जीवन देते.

जर तुम्हांला प्रभुची देणगी समजली असती तर तुम्ही माझ्याकडे जीवनाचे पाणी ही मागीतले असते. कारण जो नैसर्गिक पाणी पितो त्याला पुन्हा तहान लागेल. परंतु जो मी दिलेले पाणी पितो. त्याच्यामध्ये सार्वकालिक जीवनासाठी उकळत्या पाण्याचा झरा असे होईल.

काय तुम्हांस आध्यात्मिक तहान आहे ? माझ्याकडे या व प्या. कारण जे मजकडे येतात, असे लिहिले की, त्यांच्यामधून जीवनी पाण्याच्या नद्या वाहतील.

भाग २

xÉÊ´ ÉxÉ ® ÉÉVªÉ

o´ ÉMÉÉSÉ ® ÉVªÉ

बाप्तिस्मा करणारा योहान याच्या दिवसापासून आता पर्यत स्वर्गाच्या राज्यावर हल्ला चालला आहे. आणि जबरदस्त लोक ते नेटाने घेतात.

स्वर्गाचे राज्य गव्हाच्या शेता सारखे आहे त्यामध्ये चांगले बी पेरले आहे. एका रात्री शेतमालिक झोपलेला असतांना वैरी आला व निदण पेरुन गेला व जेव्हा पहिला पाला फुटला व गव्हाचे रोप दिसू लागले त्याच बरोबर निदण ही उगवले. हे पाहुन शेतमजूर, शेतमालकाकडे आले व खिन्न स्वराने म्हणाले, ‘‘आपण तर शेतामख्ये चांगले बी पेरले होते, मग त्यात निदण कोठून आले ?’’.

शेतमालकाने उत्तर दिले ‘‘हे तर वैऱ्याचे काम आहे.’’ त्यावर शेतमजुरांनी त्यास विचारले कि काय जाऊन आंम्ही निदण गोळा करावे काय? नाही, कदाचित निदणासोबत गहूही उपटला जाईल. असे शेतमालकाने उत्तर दिले. कापणी येऊ पर्यत दोघांना संगती वाढू द्या. मग कापणीच्या वेळी मी कापणी करणा-यास सांगेन कि पहिल्यांदा निदणा गोळा करुन भट्टीत टाकण्यासाठी त्याच्या पेढ्या बांधा, व गहू माझ्या कोठारात साठवा.

ज्याने चांगले बी पेरले तो मनुष्याचा पुत्र (येशु) आहे. जग हे शेत आहे. चांगले बी देवाच्या राज्याची मुलेआहेत निदण हे त्या दुष्ट सैतानाची मुले आहेत. व वैरी जो निदण पेरून गेला तो सैतान आहे. कापणीची वेळ ही जगाचा शेवट आहे कापणी करणारे देवदूत आहेत. जसे निदणाच्या पेंढ्या बांधून भट्टीत टाकण्यात येतील त्याचप्रमाणे या युगाच्या शेवटी होईल. मनुष्याचा पुत्र आपले देवदूत पाठविल व इतराना अडखळविणा -यास व अधर्म करणा-यास त्याच्या राज्यातून गोळा करेल, व जे त्याच्या राज्याबाहेर जीवन जगले त्यांस अग्नीच्या भटट्टीत टाकतील, तेथे रडणे व दातखाणे चालेल. व धार्मिक लोक परमेश्वराच्या राज्यात सुर्यासारखे चमकतील. जर तुम्हांला, कान आहेत तर हे शब्द ऐका.

प्रत्येक राज्य ज्या मध्ये फुट पडलेली आहे ते ओसाड होईल व प्रत्येक नगर अथवा घर ज्यामध्ये फुट पडलेली आहे, कोसळेल त्याचप्रमाणे जर सैतान सैतानाशी भांडतो तर तो स्वतःच्याच विरुध्द आहे मग त्याचे राज्य किती वेळ टिकेल ?

सैतानाला प्रथम बांधल्या शिवाय कोणीही त्याच्या राज्यातून काही घेऊ शकत नाही जर मी सैतानाच्या सहाय्याने भूते काढतो व चमत्कार करतो तर तुमची मुले कोणाच्या सहाय्याने या गोष्टी करतात ? त्यांना तुमचा न्यायनिवाडा करु द्या व तुमचा प्रश्न सोडवू द्या. परंतु जर मी व तुमची मुले देवाच्या आत्म्याच्या सहाय्याने भुते काढतो तर स्वर्गाचे राज्य तुमच्या जवळ आले आहे.

काय तुम्ही हे शास्त्रलेखात वाचले नाही काय ? कि बांधणाऱ्यांनी नापसंत केलेला दगड कोनशिला झाला आहे ? ही देवाची करणी आहे व आपल्या नजरेमध्ये अद्‌भुत अशी आहे. लक्षात ठेवा जे ऐकतात व त्याप्रमाणे वर्तन करत नाही त्यांच्याकडून देवाचे राज्य काढून घेण्यान येईल व जे लोक आपल्या जीवनाला उत्तम फळ यावे म्हणून काम करतात त्यांना देण्यात येईल.

काळजी घ्या, हा संदेश तुम्ही कसा घेता. मनुष्याची सर्व पापे माफ होतील व त्यानी केलेली ईश्वर निंदा सुध्दा परंतु त्यांच्या साठी कोणतीच माफी नाही जे वाईटाला चांगले पाहून व चांगले ते वाईट पाहून पवित्र आत्म्याची निंदा ही करतात. व हे गैरकृत्य (पाप) सदासर्व काळचे आहे. या शब्दांची काळजी घ्या. दुष्ट मनुष्य व वेश्या तुम च्या आधी स्वर्गात प्रवेश करतील. त्यांनी जीवनाचा संदेश ऐकला व प्रभूकडे वळले परंतु धर्मिकांनी तो संदेश ऐकला व सोईस्कर रित्यात्या पासून दूर गेले.

मला केवळ प्रभुजी, प्रभुजी असे म्हटल्यामुळे नव्हे तर माझ्या पित्याच्या इच्छेंप्रमाणे केल्यामुळेच तुमचा स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश होईल.

काय होईल जर एका रात्री तुम्ही तुमच्या नगरातील मुख्य इसमाच्या घरी गेला व कडी वाजवून जोरांनी म्हणाला, ‘‘कृपया दार उघडा, मला आत यायचे आहे.’’

घर मालक उत्तर देईल, ‘‘इथून निघून जा’’ तुंम्ही कोण आहात हे मला माहित नाही.

पण जोर करुन तुम्ही म्हणाला, ‘‘आपण एकत्र भोजन केले व मी रस्त्यावर तुम्हांला संदेश देतांना ऐकले आहे. मग तो उत्तर देईन, ‘‘सरळ निघून जा, मी तुम्हांस सांगितले आहे की, मी तुम्हांला ओळख नाही. मला शांतीने राहू द्या’’.

न्यायाच्या दिवशी पुष्कळ येतील व म्हणतिल ‘प्रभुजी, प्रभुजी आम्ही तुझ्या नावाने भविष्य सांगितले, भुते काढली व किती तरी आष्चर्य कर्म केली.’’

मग त्यांना मला अस सांगावे लागेल, ''माझ्यापासून दूर व्हा, मी तुम्हांला कधीच ओळखत नव्हतो . तुम्ही तुमचे सर्व जीवन दुष्टपणा करण्यात घालविले.''

स्वर्गाच्या राज्याचे रहस्य तुम्हांस समजावे म्हणून मी हे सर्व दाखल्यांच्या रुपाने शिकवत आहे.

स्वर्गाचे राज्य कसे आहे, हे दर्शविणारी आणखी एक गोष्ट, एकदा एक गुंतवणुकदार होता. दूर देशी जाणापूर्वी त्याने अपल्या तीन दासांना (सहकायांमा) बोलविले. व आपल्या गैरहजेरीमधये त्याना आपल्या धद्यामध्ये मुख्य बनविले. त्याने पाहील्याला ५ हजार दिले. दुस-याला दोन हजार व तिस-याला एक हजार असे दिले। हे त्यांने त्यांना त्यांच्या कुवतीप्रमाणे दिले.

ज्याला ५ हजार मिळाले होते, लागलीच त्यांने जाऊन धंद्यामध्ये लावले व आणखी ५ हजार कमाविले. दुस-याने ज्याला दोन हजार मिळाले होते त्याने सुध्दा आपल्याला मिळालेल्या पैश्याचे दुप्पट केले. परंतु. तिसरा दास भित्रा होता. त्याने आपला पैसा एका खोक्यात ठेवुन जमिनीत पुरुन ठेवला. व हे त्याने अश्यासाठी केले की त्याला भीती होती की, त्याचा पैसा हरवेल अथवा कोणी चोरी करुन नेईल.

काही महीन्यांनंतर तो धनी परत आला व त्याने आपल्या दासांना आप-आपला हिशोब देण्याचा हुकूम दिला.

मग पहिल्या दासाने सांगितले की कसे त्याने ते ५ हजार गुंतवले व ५ हजार आणखी कामवले व आता त्याकडे एकूण १० हजार झालेत. हे ऐकून तो श्रीमंत माणूस म्हणाला ''तू खुप चांगले केलेस व विश्वासू राहीलास. मी अनेंक महत्वाच्या लोकांना तुझ्या हाताखाली ठेवीन. आजपासूनच त्या मोठ्या जबाबदारीच्या हुद्दयाचे सुख भोग.

मग त्याने दुस-या दासाला बोलावले. व दासाने त्यांस सांगितले कि त्याने दोन हजाराचे, चार हजार कमवले आहेत . हे ऐकून श्रीमंत माणसाने जसे पहिल्या दासाला सांगितले तसेच याला देखील सांगितले, व त्यास म्हणला शाब्बास, तु थोडक्या विषयी विश्वासू, राहीलास, मी तुझी पुष्कळांवर नेमणूक करीन. जाऊन आनंदाने आपले काम कर.

शेवटी त्याने तिस-या दासाला बोलावले, तेंव्हा तो दास म्हणाला. मला माहित आहे की तू कठोर मनुष्य आहेस व दुस-यांच्या पैश्यावर नफा मिळवतोस, मला भिती होती की, मला मिळालेल्या पैश्यातून तू फक्त नफा घेशील म्हणून मी ते पैसे तू परत येऊ पर्यंत जमिनीत पुरुत ठेवले.

हे ऐकून तो श्रीमंत माणूस उद्‌गारला ''अरे मुर्ख दासा, तुला माहित आहे की कश्या प्रकारे मी व्यवहार करतो. निदान तो पैसा पेढीत (बँकेत) तरी ठेवायचा असता म्हणजे मला त्याचे व्याज मिळाले असते. तुझ्याकडे फकत १ हजार होते ते देखील तु जमिनीत गाडून ठेवले आता ते तुझ्याकडून काढून घेण्यात येतील व ज्याने चांगले केले त्याला देण्यात येतील. तुझ्याकडे फक्त दुःख व पस्तावा उरेल.

स्वर्गाच्या राज्यात जे लोक आपल्या कडील लहान गोष्टिंचा सुध्दा उपयोग करतील तर त्यांना अधिक व अधिक मिळेल व त्यांच्याकडे भरपुर होईल. परंतू जे भितीने वागतील व अल्पश्या गोष्टीमध्येही अविश्वासू राहतील ते आपले सर्वस्व गमावतील.

दुसरे उदाहरण एका शेतमालकाचे आहे तो पहाटे बाहेर पडला व द्राक्षमळ्यात काम करण्यासाठी त्याने दिवसाला चांदीचा एक शिक्का या बोलीवर मजूर मिळवले व त्यांना कामकरण्यासाठी आपल्या द्राक्ष मळ्यात पाठविले.

मग सकळी नऊ च्या सुमारास तो परत बाहेर गेला व बाजारामध्ये उभे बसलेने मजदूर पाहून त्यांस म्हणाला माझ्या द्राक्ष मळ्यात जाऊन काम करा. मी तुम्हांस चांगले वेतन देईन.

मग दुपारी व परत तीन वाजता तो गावात गेला व प्रत्येक वेळी द्राक्ष मळ्यात काम करण्यासाठी मजूर आणले. परत संध्याकाळी शेवटच्या वेळी तो गावात गेला तेथे त्याला दिवसभर काम न मिळालेले मजूर सापडले. त्याने त्यांना विचारले, इथे रिकामे का उभे आहात ?'' त्यांनी त्यास उत्तर दिले आज आम्हांला मजूरी मिळाली नाही. तो त्यांस म्हणाला, ''जा माझ्या द्राक्षमळ्यात अजून ही काम आहे''.

मग सांयकाळी शेतमालकाने आपल्या कारभाऱ्यास सांगितले जा सर्व मजूरांना, शेवटल्यापासून पहिल्यापर्यत सर्वांना वेतन दे.

जे संध्याकाळी शेवटच्या फेरीत मजूरीला आले होते ते प्रथम आले व त्यांना वेतन म्हणून चांदीचा एक शिक्का (नाणे) मिळाला. हे पाहून जे पहाटेपासून कामाला लागले होते, त्यास वाटले की, त्यांना आधिक वेतन मिळेल. परंतु त्यांना सुध्दा चांदीचा एकच शिक्का (नाणे) मिळाला.

लगेच ते शेतमालका विषयी कुरकुर करु लागले. ते म्हणू लागले जे शेवटी कामात आले त्यांना आमच्या ऐवढेच वेतन मिळाले जेव्हा की, आम्ही दिवसभर उन्हात राहून कष्ट केले.

परंतु शेतमालक त्यांस म्हणाला, ''मित्रांनो, मी तुमच्यावर कोणताही अन्याय केला नाही तर अगोदर ठरल्याप्रमाणे तुम्हांस वेतन दिले. म्हणून जे तुमचे आहे घ्या व जा''. जे शेवटी कामास लागले त्यांना सुध्दा तेवढेच वेतन द्यावे असे मी ठरवले. माझ्या पैश्याचा मला पाहीजे तसा उपयोग करण्याचा मला अधिकार नाही का? कि मी दुस-यावर दया केलेली तुमच्या नजरेला खपत नाही ?

हा सुध्दा स्वर्गाच्या राज्याची माहीति देणारा दाखला आहे. मी तुम्हांस सांगतो पहिले ते शेवटले व शेवटले ते पहिले होतील. स्वर्गाच्या राज्यात बोलावलेले पुष्कळ आहेत पण निवडलेले थोडे.

स्वर्गाचे राज्य शेतात गढलेल्या धना सारखे आहे. एक दिवस एका माणसाला ते सापडले, लगेच त्याने ते परत गाडले व उत्साहाने आपले सर्वस्व विकले व ते शेत विकत घेतले. सर्वस्व विकणे हा त्याच्यासाठी छोटासा त्याग होता कारण त्याला शेत विकत घ्यायचे होते.

स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणा-यांना जगिक गोष्टी पकडून ठेवण्याची मूभा नाही. कारण स्वर्गाचे राज्य एका मोत्याच्या व्यापा-या सारखे आहे. त्याला एक मोलवान मोती मिळाला मग आनंदाने त्याने आपल्या सर्वस्वाचा त्याग केला, म्हणजेच आपले सर्व काही विकले व तो मोलवान मोती विकत घेतला मोलवान मोती म्हणजेच नविन जीवन, विचारांची नवी दिशा, या जगाची तशीच येण-या जगाची आशा.

स्वर्गाचे राज्य देवाच्या योजनेप्रमाणे पुढे चालते. शेतकरी आपल्या शेतामध्ये बी पेरतो व काम झाल्यावर झोपी जातो. रोज सकाळी तो उठतो व अंधार पडू पर्यंत काम करतो. या मधल्या वेळीस नैसर्गिक प्रक्रिया सुरु होते. ''बी'' ला अंकुर फुटतो व रोप वाढू लागते व ही प्रक्रिया इतकी

किचकट आहे कि शेतकरी ती समजू शकत नाही. प्रथम रोपाची एक कोवळी ''पात'' येते मग छोटस कणीस दिसू लागतं, सरतेशेवटी पूर्ण तयार ''कणीस'' - शेवटी शेतकरी आपली विळी घेऊन येतो. कारण कापणीची वेळ आलेली असते.

स्वर्गाचे राज्य मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे, जे शेतात पेरले गेले. जरी ते सर्वात लहान ''बी'' असले तरी ते वाढते व मोठ्या रोपाप्रमाणे होते व शेवटी एका झाडा प्रमाणे मोठे होते व पक्षी येऊन तेथे वस्ती करतात. स्वर्गाचे राज्य चिमूटभर खमिरा सारखे आहे. जेंव्हा ते पिठात घातले असता सर्व पीठ फूलवते.

शेवटी स्वर्गाच्या राज्याची तुलना समुद्रात टाकलेल्या जाळ्यासारखी करता येईल. हे जाळे खाली पाण्यात टाकले असतांना त्याच्यात सर्व प्रकारचे मासे येतात. जेव्हा जाळे पुर्ण भरते, तेंव्हा मासे धरणारे ते जाळे ओढून काठावर आणतात, व मग चांगले मासे टोपलीत भरतात व खराब फेकून देतात.

या युगाच्या शेवटी असेच होईल. देवदूत येतील व दुष्टांना देवाच्या मुलांपासून वेगळे करतील व अग्नीत टाकतील तेथे दुःख व शोक अहे.

मी तुम्हांला इतरांना आशिर्वाद देण्यासाठी पाठवले ते कोणत्याही भैतिक वस्तु, पैसा व पाठींबा यांच्या शिवाय ज्या वर तुम्ही अवलंबून असता, परंतु तुम्हाला कधी कशाची उणीव भासली का ? उद्याची चिंता करु नका, कारण उद्या, उद्याची काळजी घेईल. भविष्याची काळजी करण्यापेक्षा खरोखर आजच्या दिवसाची काळजी घेणे तुमच्यासाठी खूप आहे. तुम्हांमध्ये कोण आहे जो मानसिक चिंता करुन एका इंचाने आपली उंची वाढवू शकतो ?

अकाशातील पक्षी पहा, ते चिंता करत उडत नाही, अथवा दुसऱ्य दिवशीचा विचार करत रात्री जागत नाहीत. कारण तुमचा स्वर्गीय पिता त्यांना अन्न मिळेल याची खात्री घेतो. तुम्हांला माहीत नाही का तुमची ही तेवहढीच काळजी घेतली जाते.

दोन चिमण्या बाजारामध्ये दोन दमडीला विकल्या जातात तरी त्यातली एक देखिल स्वर्गीय पित्याच्या इच्छे शिवाय जामिनीवर पडत नाही. म्हणून चिंता करण्यांचे अथवा घाबरण्यांचे सोडून द्या. तुम्ही त्या चिमण्यापेक्षा श्रेष्ठ आहात. व शिवाय तुमच्या डोक्यावरचे केसही मोजलेले आहेत.

काय वस्त्र घालावे अशी चिंता का करता? जंगलातील भूईकमळांकडे पहा. ती कष्ट करत नाहीत व कातीत नाही तरी नैसर्गिक वाढतात. तरी मी तुम्हांला सांगतो शलमोन राजा देखिल आपल्या वैभवात त्यांच्या सारखा सजला नव्हता. जे आज आहे व उद्या भट्टीत टाकले जाईल त्यांची देव ऐव्हढी काळजी घेतो तर तो तुमची काळजी घेणार नाही का ? तुमचा विश्वास इतका कमजोर का ?

व म्हणूनच आम्ही काय खावे, काय प्यावे, कोणते कपडे घालावे ? असे बोलणे बंद करा. असा विचार विश्वासहीन करतात व शासंक असतात.

पण तुम्ही चिंतामुक्त व्हा. कारण तुमचा स्वर्गीय पिता जाणतो की या सर्व गोष्टी व या ही पेक्षा अधिक गोष्टींची तुम्हांला गरज आहे.

प्रथम देवाचे राज्य व त्याची धार्मिकता मिळविण्यांचा प्रयत्न करा, तुमच्या सर्व गरजा पुरवल्या जातील.

® ÉVÉ - +ÉYÉÉ

सर्वात, मोठी आज्ञा ही आहे, तू आपला देव परमेश्वर याजवर पूर्ण मनाने, पूर्ण जीवाने, पूर्ण बुध्दीने व पूर्ण शक्तीने प्रीती कर.

दुसरी महत्वाची आज्ञा आहे कि जशी स्वतःवर तशिच आपल्याशेजा-यावर प्रीती कर.

ही माझी आज्ञा आहे की जशी मी तुम्हांवर प्रिती करतो तशीच तुम्ही ऐकमेंकावर प्रीती करावी. जो आपल्या मित्राकरीता आपला जीव देतो त्याहून मोठ प्रेम कोणतेच नाही.

जो कोणी या लहानातील लहान आज्ञांच्या विरुध्द जीवन जगतो, तो स्वर्गाच्या राज्यांत लहान समजला जाईल. परंतु जो या आज्ञा पाळतो. व इतरांना या आज्ञा पाळण्यात आनंद कसा आहे हे शिकवतो, स्वर्गाच्या राज्यात मोठा समजला जाईल. या सर्व गोष्टी मी तुम्हांला सांगत आहे अश्यासाठी की माझा आनंद तुम्हांमध्ये राहावा व तुमचा आनंद परिपूर्ण व्हावा.

तुम्हालोकांना सांगतो, आपल्या शत्रुवर प्रेम करा. जे तुम्हांला शाप देतात त्यांना आशिर्वाद द्या. जे तुमचा द्वेष करतात त्याचे चांगले करा, जे तुमचा छळ करतात त्यांच्या साठी प्रार्थना करा. असे करण्याने तुम्ही तुमच्या स्वर्गीय पित्याची मुले व्हाल. कारण तो सुर्याचा प्रकाश, वाईट व चांगले या दोघांना देतो. तसेच न्यायी व अन्यायी या दोघासाठी ही पाऊस पाठवतो. तुम्ही फक्त तुमच्यावर प्रेम करण्यांवरच प्रेम केले तर त्यात चांगले तेकाय? दुष्ट ही अश्याच पध्द्तीने वागतात. तुम्ही फक्त मित्रांचा आदरसत्कार केला तर त्यात काय लाभ आहे.?

परंतु जशी मी तुम्हांवर प्रीती करतो, तशी तुम्ही ऐकमेकांबर प्रीती करा. असे करण्याने तुम्ही माझे शिष्य म्हणवाल कारण तुमच्यामध्ये निस्वार्थी प्रेम भरलेले आहे. फसु नका जो माझ्या वर खरं प्रेम करतो ते तुम्हांस कळेल. अशी व्यक्ती माझ्या शब्दानुसार जीवन जगेल, त्या व्यक्तीस माझ्या पित्याकडून सन्मान मिळेल व पित्याच्या उपस्तितीचा आशिर्वाद प्राप्त होईल. जे मी सांगत आहे ते जर तुम्ही ऐकता व त्याप्रमाणे करता व मजवर प्रेम करता तर पिता व मी तुम्हांवर प्रेम करु आम्ही येऊ व तुमच्या हृदयातील घरा मध्ये वस्ती करु.

माझा पिता तुम्हांवर प्रेम करतो कारण तुम्ही मजवर विश्वास ठेवता व मी पित्याकडून आलो आहे हा विश्वास धरता.नित्य त्या प्रेमामध्ये राहा. माझे शब्द पाळा म्हणजे तुम्ही या प्रेमात राहाल. मी माझ्या पित्याच्या आज्ञा पाळतो व असे करुन त्याच्या प्रीतीमध्ये राहतो .

एकदा एक मनुष्य येरुशलेमेहून यरीहोला चालला होता. रस्त्यामध्ये चोरांनी त्यांच्यावर हल्ला केला, त्याचे कपडे फाडले त्याचे सर्व ऐवज काढून घेतला व त्याला बेदम मारुन अर्धमेला करुन पळून गेले. थोड्या वेळाने एक याजक तेथून जात होता. परंतु त्या जखमी माणसाला बघून त्याने रस्ता ओलांडला व दुस-याबाजूने निघून गेला.

जास्त वेळ झाला नव्हता, मग दुसरा एक धार्मिक इसम तेथून जात असता त्याने ही त्या जखमी माणसाला पाहिले परंतु घाई-घाईत निघून गेला.

शेवटी एक शमरोनी इसम आला. व खालच्या जातीच असूनही तो पूढे सरसावला. त्या जखमीला बघून त्याला त्याची दया आली. त्याने स्वतःचा झगा फाडून त्याच्या जखमेवर पट्ट्या बांधल्या त्यांच्या जखमांवर तेल व द्राक्षारस चोपडला व हळूवारपणे त्याला आपल्या खेचरावर ठेवले व एका धर्मशाळेत घेऊन गेला व तिथे जखमीची काळजी घेतली जाईल याची त्याने खात्री करून घेतली.

सकाळी निघण्यापूर्वी त्याने घर्मशाळेच्या व्यस्थापकाला पैसे देऊन म्हटले याची चांगली काळजी घ्या. मी परत येईन तेव्हा लागतील ते आणखी पैसे देईन.''

या तिघांपैकी कोण त्या जखमी इसमाचा खरा शेजारी होता ?

जा व त्या शमरोनी माणसा प्रमाणे चांगले करीत आपले जीवन व्यतीत करा.

भाग - ३

(¨ É½|i´ ÉÉSÉ PÉb)

xÉÊ´ ÉxÉ Ê°ÉvnÉìÉ :-

जो माझे शब्द ऐकूण त्या प्रमाणे वर्तती तो शहाणा आहे. व आपल्या घराचा पाया खडकावर बांधतो.

मग पाऊस येतो व पुरही येतो. वादळी वारे जोराने त्या घरावर आपटतात पण ते घर स्थिर उभे राहते. कारण ते मजबूत खडकावर बांधलेले असते.

परंतु माझी जीवनदायी वचने ऐकून ती नाकारतात ते आपले घर वाळु वर बांधतात. मग पाऊस पडतो, पूर येतो व वादळी वारे जोराने त्या घरावर आपटतात. व त्या घराचा पाया खचतो व घर कोसळते, मोठ्या जोरात कोसळते.

दोन माणसे मंदिरात प्रार्थनेसाठी गेली. एक गर्विष्ठ व स्वतःला धार्मिक समजणारा व दुसरा कर गोळा करणारा जकातदार जो आपल्या बेईमानी बद्‌ल प्रसिध्द होता. मग त्या गर्विष्ठ माणसाने अशी प्रार्थना केली. ''प्रभु मी तुझे आभार मानतो कि मी इतरांसारखा पापी नाही. विशेषतः या जकातदारा सारखा, मी कधी कोणाला फसवत नाही. व्यभीचार करत नाही, आठवड्यातून दोनदा उपवास करतो, नियमित दंशाश मंदिरात देतो''.

परंतु जकातदर मंदिराच्या बाजूलाच बसून होता दुखाने प्रार्थना करतांना आकाशाकडे नजर लावण्याचे धाडस त्याला होत नव्हते. तो म्हणाला ''प्रभु मजवर दया कर कारण मी खरोखरचाच पापी आहे''.

मला तुम्हांला सांगू द्या, तो जकातदार ज्याने प्रभुच्या दयेची गरज ओळखली हलक्या अंतःकरणाने, प्रभु कडून माफी मिळवून घरी गेला असेल. जे स्वतःची प्रौढी मिरवतात व स्वतःला उंच करतात, त्यांना खाली केले जाईल. व जे स्वतःला नम्र करतात. ते जगाची चिंता सोडून ओर्शिर्वाद व सन्मानाच्या ठिकाणी उंच भरारी मारतील.

लहान मुलांना माझ्याकडे येऊ द्या. त्यांस मना नका करु, कारण स्वर्गाचे राज्य निष्पाप अंतःकरण असलेल्यांसाठीच आहे. कारण लहानमुलासारखा विश्वास असल्या शिवाय तुम्ही स्वर्गाच्या राज्यांत प्रवेश करु शकणार नाही.

जो माझ्या पित्याच्या इच्छेप्रमाणे करतो त्याला सहज समजेल कि माझी शिकवण कोणाची आहे. ती देवापासून आहे की मी माझ्याच कल्पना सांगतो. माझे सिध्दात माझे नसून ज्याने मला पाठविले त्याचे आहेत.

जग आंधळेपणे उपासना करते. निदान यहूदी तरी, आम्ही काय उपासना करतो ते आम्हांला माहीत आहे. तारण यहूद्यांमधूनच जन्मेल. माझ्यावर विश्वास ठेवा. वेळ येत आहे. येऊन ठेपली आहे. जे देवाचे उपासाक आहेत ते त्याला शोधत इकडे-तिकडे फिरणार नाहीत. तर म्हणतील हा पहा इकडे आहे. ईथे आपण प्रार्थना केली पाहीजे.

खरे विश्वासी आत्म्या ने व खरेपणाने देवाची उपासना करतील. देव अश्या प्रकारची उपासना करणा-यांना शोधतो. व जर तुम्ही शांत राहीला तर धोंडे ओरडतील व त्याची स्तुती करतील.

कदाचित तुम्ही हे वाचले असेल कि दाविद व त्यांचे सैनिक उपाशी असतांना मंदिरात गेले व याजकांसाठी राखून ठेवलेली पवित्र भाकर त्यांनी खाल्ली त्यांचे हे करणे नियमशास्त्राच्या विरुध्द होते.

जर तुम्ही यहूदी नियमाचे विद्यार्थी असता तर तुम्हांला माहीत असते की याजक मंदिरात शब्बाथ दिवशी शब्बाथ मोडून निर्दोष असतात. मी तुम्हांस सांगतो मंदिराच्या नियमापेक्षा किती तरी गोष्टी महत्वाच्या असतात. मला दया पाहीजे, यज्ञ नको याचा अर्थ तुम्हांला समजला असता तर तुम्ही निर्दोषास दोष लावला नसता. कारण मनुष्याचा पुत्र शब्बाथ दिवसाचा पण धनी आहे.

जर शब्बाथ दिवशी तुमचे पाळलेले जानवर खड्ड्यात पडले तर तुम्ही त्याला बाहेर काढणार नाही काय? मग तुमचे जीवन त्या प्राण्यापेक्षा त्यापेक्षा मोलवान नाही काय ? शब्बाथ दिवशी धार्मिक विधी करण्यांत व पाळण्याबद्दल तुम्ही काहीच विचार करत नाही. मग मी कोणाला शब्बाथ दिवशी बरे केले तर मला कसा काय दोष लावता ? तोंडाकडे बघुन न्याय करायचे तुम्ही कधी बंद कराल? व कधी यथार्थ न्याय करण्यांस सुरुवात कराल ? शब्बाथ दिवस तुमच्यासाठी बनवला गेला. तुम्ही शब्बाथ दिवसासाठी नाही बनवले गेल.

मी या जगात आलो की आंधळयास दृष्टी प्राप्त व्हावी व ज्यांना दिसते असें वाटत त्यांना कळावे कि ख-या अर्थाने ते किती आंधळे आहेत.

+É¶ÉÒ´ ÉÉn

जे परमेश्वराचे वचन ऐकून ते पाळतात, ते धन्य.

असे करुन तुम्ही त्या सेवका सारखे व्हाल, ज्याचा धनी येतो तेंव्हा त्याला चांगले काम करतांना पाहतो.

जे परमेश्वरावर पूर्ण अंतःकरणाने भरवसा ठेवतात, ते धन्य कारण स्वर्गाचे राज्य अश्यांचे आहे.

जे शोक करतात ते धन्य कारण त्यांस सांत्वन व धैर्य, प्राप्त होईल.

धन्य तुम्ही जे स्वतःच्या गरजा ओळखण्याची विनयशिलता तुम्हांमध्ये आहे, तुम्हांस पृथ्वीचे वतन मिळेत. जे धार्मिकते साठी भूकेले व तहानेले आहेत, ते तुम्ही धन्य कारण तुमचे समाधान करण्यात येईल व तुम्ही भरले जाल.

तुम्ही जे दया करता ते धन्य, कारण तुम्हांवरही दया करण्यात येईल.

ज्या तुमचे अंतकरण शुध्द आहे ते धन्य कारण तुम्ही देवाला पहाल.

जे शांती करतात ते धन्य कारण तुम्हांस देवाची मुले म्हणतील.

धन्य तुम्ही जे आपले तारण मिळावयाच्या पाठीस लागतात. तुम्ही देवाच्या राज्याचे नागरिक व्हाल.

माझ्या इच्छेनुसार करण्यामुळे जर तुम्हांला दोष लावण्यात येत आहे व तुमच्या विरुध्द वाईट बोलले जात आहे तर तुम्ही धन्य, आनंद करा. कारण स्वर्गात याचे प्रतिफळ मोठे आहे. कारण अश्याच प्रकारे त्यांनी पूर्वी संदेष्टयांचाही छळ केला.

पण त्याही पेक्षा तुम्ही किती धन्य आहात ज्यांनी मला न पाहता मजवर विश्वास ठेवला, धन्य तुमचे डोळे त्यांनी खरे पाहीले व धन्य तुमचे कान, त्यांनी सत्य ऐकले.

या. माझ्या पित्याने आशिर्वाद दिलेले लोको हो व पृथ्वीच्या स्थापनेपूर्वी तुम्हांसाठी सिध्द केलेले राज्य उपभोगा.

|ÉÉ lÉxÉ SÉ ºÉÉ¨ ÉlªÉ:

अजून तुम्ही माझ्या नावामध्ये काही मागितले नाही. मागा, म्हणजे, तुम्हांस मिळेल व तुमचा आनंद परिपूर्ण होईल.

जर मध्यरात्री तुम्ही आपल्या मित्राच्या घरी गेला व त्याला म्हणाला कृपया मला तीन भाकरी उसन्या दे, कारण माझ्याकडे दुरुन एक प्रवासी आला आहे व त्याला देण्यासाठी माझ्या कपाटात काही नाही.

मग तो तुम्हांला उत्तर देईल. या मध्यरात्री मला त्रास देऊ नको. दरवाजाही बंद आहे व माझी मुले झोपली अहेत. मी उठून तुला मदत करुन शकत नाही. मी तुम्हास सांगतो जरी तुमचा मित्र उठून तुम्हांस देण्यास राजी नसेल तरी तुमच्या मैत्रीमुळे तुमच्या सततच्या आग्रहामुळे तो उठेल व तुम्हांस भाकरी देईल.

म्हणून सतत मागा व तुम्हांस दिले जाईल. शोधा म्हणजे तुम्हांस सापडेल. ठोका म्हणजे तुम्हांसाठी उघडले जाईल. कारण जे मागतात त्यांना मिळते, जे शोधतात त्यांना सापडते व जे ठोकतात, त्यांच्यासाठी उघडले-जाते.

एका गावामध्ये एक कठोर हृदयाचा न्यायाधीश होता व तो देवाला भित नसे न लोकांची पर्वा करत असे त्याच गावात एक विधवा होती ती सतत येऊन प्रतिवादया पासून आपल्याला सोडवावे म्हणून त्याला विनंती करायची. खूप दिवस त्याने तिच्याक्रडे दुर्लक्ष केले व तिची फिर्याद ऐकण्यास नकार दिला. पण शेवटी तो स्वतःहास म्हणाला. जरी मी देवाला भीत नाही. व मनुष्यांची पर्वा करत नाही तरी या विधवेला मी न्याय देईन कारण तीने माझ्या सतत मागे लागून मला रंजीस आणले आहे.

मग देव त्याच्या निवडलेल्याना न्याय देणार नाही का? जे रात्र व दिवस त्याच्याकडे मागतात. का तुम्हांला वाटते तो विलंब लावील ? मी तुम्हांस सांगतो त्यांस लवकर न्याय मिळेल असे तो पाहील, परंतु खरा प्रश्न असा आहे, जेंव्हा मी मसीहा (तारणारा) पृथ्वीवर परतेन तेंव्हा मला असा विश्वास सापडेल का ?

मी असे म्हणत नाही की तुमची प्रार्थना व्यर्थ एकाच प्रकारची असावी. विदेशी अश्याप्रकारे प्रार्थना करतात, त्यांना असे वाटते खूप बोलण्यामुळे त्यांची प्रार्थना ऐकली जाईल. तुम्ही त्यांचे अनुकरण करुन नका. लक्षात ठेवा, तुमच्या स्वर्गीय पित्याला तुमच्या सर्व गरजा तुम्ही मागण्यापूर्वी ठाऊक असतात.

यशाया संदेष्ट्याच्या पुस्तकात असे लिहीले आहे. ''सर्व राष्टे माझ्या घरास प्रार्थनेचे गृह म्हणतील''।

प्रार्थना करा कारण पिता तुमच्या सर्व खाजगी प्रार्थना ऐकतो व त्यांस उत्तर देतो व जे तुम्ही त्याच्या नावामध्ये मागाल. तो तुम्हांस देईल. जर तुम्ही माझ्या मध्ये राहीला व माझी वचने तुमच्या हद्यात ठेवली तर तुम्हांस जे पाहीजे ते मागा, ते तुम्हांस दिले जाईल.

अश्या प्रकारे प्रार्थना करा,

हे आमच्या स्वर्गीय पित्या, पृथ्वीवरील प्रत्येक जण तुला तु-एकच पवित्र देव आहे. असे म्हणून ओळखतो.

तुझे राज्य आमच्यामध्ये वस्ती करो व तुझी इच्छा पृथ्वी व स्वर्गात पूर्ण होवो.

आजची भाकरी आम्हांस दे व आमच्या पांची क्षमा कर जशी आम्ही आमच्या विरुध्द पाप करणा -यांना क्षमा करतो.

मोहापासून तू आम्हांस दूर ठेव व दुष्टापासून सोडव.

कारण, सामर्थ्य गौरव सर्वकाळासाठी तुझीच आहे.

º´ÉMÉÉ¡ÉÒ±É ºÉ{ÉkÉÒ (` ´ÉÉ):

लोकांनी तुम्हांशी जसे वर्तावे म्हणून तुमची इच्छा आहे. तसेच, तुम्हीही त्यांच्याशी वर्तन करा.

एकदा एक श्रीमंत माणूस होता. तो जांभळ्या रंगाची तलम वस्त्रे परिधान करत असे व ऐषोआरामात राहत असे.

त्याच गावामध्ये लाजार नावाचा घरदार नसलेला भिकारी होता. तो या श्रीमंत माणसाच्या घराच्या दाराजवळ बसून असे. त्याने कधीच काही मागितले नाही. फक्त या श्रीमंत माणसाच्या मेजावरील चुरा खात असे.

रस्त्यावरचे कुत्रे हेच त्याचे मित्र होते व त्याची देखभाल करीत असे.

एक दिवस लाजार मरण पावला व देवदूतांनी त्याला आब्राहामाच्या उराशी नेऊन ठेवले. काही काळाने तो श्रीमंतही मरण पावला व त्याला पुरले.

नरकामध्ये जेव्हा ज्या श्रीमंत माणसाने डोळे उघडले तेव्हा काही अंतरावर त्याला आब्रहाम व त्याच्या कुशीजवळ लाजार दिसला. तेंव्हा आपली सर्व शक्तीपणाला लावून तो मोठ्याने ओरडला ''अब्राहामा मजवर दया कर व त्या भिकारी लाजारला माझ्याकडे पाठव. म्हणजे तो आपले बोट पाण्यात बुडवून माझ्या जीभेवर ठेवून ती थंड करेल कारण मी ज्वालांमध्ये तडफत आहे''.

आब्राहाम त्यास म्हणाला, ''आठवण कर माझ्या मुला तुझ्या संपूर्ण आयुष्यात तु सूख भोगले व लाजारने दुःख व त्याला सांत्वन मिळाले व तू यातना भोगत आहेस. शिवाय तुझ्या, आमच्यामध्ये एक मोठी दरी आहे. त्यामुळे आम्हातील कोणी तिकडे येऊ शकत नाही व तु इकडे येऊ शकत नाही.

हे ऐकून तो श्रींमत उद्‌गारला ''मग लाजारला माझ्या बापाकडे पाठव कारण माझे पाच भाऊ आहेत, लाजार जाऊन त्यांना सांगेल व ते नरकात येण्यापासून वाचतील.''

आब्राहाम त्यांस म्हणाला, ''मोशे व संदेष्टे आहेत. त्यांना त्यांचे ऐकू दे.''

पण तो श्रीमंत म्हणांला, ''जर कोणी मेलेल्यामधून उठून गेले व त्यांना सांगितले तर ते ऐकतील''।

मग आब्राहाम त्यांस म्हणाला, जर मोशे व संदेष्टयांचे ऐकून ते पश्चताप करत नाही, तर मेलेत्यामधून उठून गेलेल्या माणसाने सांगितले तरी त्यांचे मन वळणार नाही.

जे आपली परतफेड करुत शकतात, त्यांना देण्यामध्ये कसलेच मोठे उपकार नाहीत. परत मिळण्याची खात्री असली तर कवडीचुंबकही उधार देतात. मी सांगतो जे, गरजवंत तुम्हांकडे येतात व परत करायची ज्यांची तात नसते, त्यांना दया, व अश्यालोकांनी तुमचा फायदा घेतला तरी त्यांना माफ करा.

जेव्हा गरीब देतो, तेव्हा श्रीमंतानी दिलेल्या देणग्यांपेक्षा त्याने दिलेले धन मोठे असते. कारण श्रीमंत आपल्या संमृध्दीतून देतात तर गरीब त्याच्या कमीघटीतून देतो. देण्याच्या प्रेमापाई ते जे देऊ शकत नाहीत ते तो देतो.

जे पैश्यावर प्रेम करतात त्यांना देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे केवळ अशक्य आहे, एक वेळ उंटाने सुईच्यानाकातून जाणे सोपे आहे पण श्रीमंताने देवाच्या राज्यात जाणे कठीण आहे. तरी पण जे मनुष्याला अशक्य आहे, ते देवासाठी शक्य आहे.

पृथ्वीवर आपली संपत्ती साठवू नका. कारण येथे कसर लागतो व जंग चढते. येथे चोर येऊन चोरी करतात. परंतु आपली संपत्ती स्वर्गामध्ये साठवा. तेथे कसर अथवा जंग लागत नाही किंवा चोरी होत नाही. किंवा संपत्तीची कमी घसरण नाही. कारण जिथे वित्त तेथे तुमचे चित्त.

काही जण केवळ लोकांकडून वाहवा मिळेल या आशेने चांगले करतात. परंतु पित्याकडून याला प्रतिफळ मिळणार नाही. जेव्हा तुम्ही देता तेंव्हाढोंग्यासारखे करुन नका. कारण ढोंगी आपल्या देण्याचा गाजावाजा मंदीरात घंटी वाजून व रस्त्यावर करतात. आश्यांना त्यांचे प्रतिफळ जरुर मिळेल.

तुमचा डावा हात काय देतो हे तुमच्या उजव्या हातास समजू नये. शांतपणे व गुप्तपणे द्या. मग तुमचा स्वर्गीय पिता हे सर्व पाहून तुम्हांस उघडपणे प्रतिफळ देईल.

देण्यास शिका व तुम्हास भरपुरीने परत मिळेल, तुमच्या कल्पनेपेक्षा कितीतरी पटीने अधिक तुम्हांस परत मिळेल. ज्या मापाने तुम्ही द्याल त्या मापाने तुम्हांस परत मिळेल.

एकदा एका माणसाला खूप नफा झाला. आपली श्रीमंती पाहून त्याने विचार केला, मी या पैश्याचे काय करावे ? मग त्याने एक निर्णय घेतला व म्हणाला मी आपले जुने घर मोडीन व नविन मोठे घर बांधीन. तिथे मी माझी सर्व संपत्ती साठवेन. व मला पुष्कळ वर्ष पुरेल इतका साठा असेल मग मी खाणे, पिणे व चैनीत राहणे असे दिवस काढीन.

पण देव त्यास म्हणाला, ''अरे मुर्खा. तुला ठाऊक नाही का, आज रात्री तुला देवाज्ञा होईल? मग तु गेल्यावर या संपत्तीचा उपभोग कोण घेईल ?

हे अश्यासाठी आहे कि जे स्वतः साठी धनसंचय करतात. व देवाच्या गोष्टींच्या बाबतीत धनवान नसतात.

जगामध्ये असलेले सर्व सुखः संपत्ती आपण मिळवली पण आपला आत्मा गमावला तर आपल्याला काय लाभ? व देवाच्या राज्यात आपल्या आत्म्याच्या बद्‌ल्यात तुम्ही काय देणार ?

{É´ ÉiÉ ½|±É´ ÉhÉÉ® |É Ê´ É¶ÉÉºÉ:

तुमच्या विश्वासाप्रमाणे तुम्हांस प्राप्त होईल.

शेवटच्या दिवसात पृथ्वीच्या कानाकोप-यातून लोक येतील व स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करतील. परंतु स्वतःखास धार्मिक समजणारे, ज्यांना वाटते ते प्रथम असतील परंतु ज्यांनी विश्वासहीन जीवन व्यतीत केले; त्यांचा स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश होणार नाही.

पृथ्वीवर जर दोघांचे कश्याविष्यीही एकमत होईल तर त्यांची विनंती स्वर्गीय पित्याकडून मान्य करण्यात येईल. कारण जेथे दोघे अथवा तिघे माझ्या नावाने एकत्र येतील तेथे मी उपस्थित असेन.

माझ्यावर विश्वास ठेवणा-या बरोबर ही चिन्हे असतील. माझ्या नावाने तुम्ही भूते काढाल. व अन्य भाषा बोलाल. सर्पदंश अथवा कुठलाही विषारी पदार्थ तुमचे नुकसान करु शकणार नाही. तुम्ही आजाऱ्यांवर हात ठेवून प्रार्थना कराल व ते बरे होतील.

मोहरीच्या दाण्या ऐवढा विश्वास धारण करुन तुम्ही पर्वतास म्हणाल, ''इथून निघून समूद्रात जाऊन पड''.

जर तुम्ही विश्वास ठेवला असे होईल, शंके साठी जराही जागा न सोडता, तर ज्याप्रमाणे तुम्ही सागितले अथवा आज्ञा केली त्या प्रमाणे घडेल. म्हणून मी तुम्हांस सांगतो. जे काही प्रार्थना करुन मागाल ते तुम्हाला मिळालेच आहे असा विश्वास धरा म्हणजे ते तुम्हांस मिळेल.

जेंव्हा तुम्ही आत्म्याच्या प्रेरणेने चालता, तेंव्हा ज्या गोष्टी पृथ्वीवर तुमच्या विरुध्द असतील त्या गोष्टींचा स्वर्गीय शक्तीने विरोध होईल व ज्या गोष्टींना तुमची परवानगी असेल, त्या गोष्टी स्वर्गीय योजने प्रमाणे पार पडतील.

घाबरु नका, विश्वास धरा, विश्वास धरणा-यासाठी सर्वकाही शक्य आहे.

ºÉ½xÉ¶ÉÒ±ÉiÉÉ, nªÉÉ ´É IÉ¨ÉÉ&

ज्याला थोडके सोडिले तो थोडकी प्रीती करतो.

एक माणूस आपल्या देणेक-यांचा हिशोब पहात होता, एकाकडे त्याचे सोन्याच्या पाचशे शिक्क्यांचे देणे होते तर दुस-याकडे पन्नास व त्याला माहित होते की दोघेही परतफेड करुन शकणार नाहीत म्हणून त्याने दोघांना माफ केले. व कर्जमुक्त केले. तुम्हांला काय वाटते ?

त्याचप्रमाणे एक राजा आपल्या कर्जदारांची हिशोब बघत असता त्याला आढळले कि त्याच्या एका नोकराकडे त्याचे पुष्कळ येणे आहे. जवळजवळ दहा हजार सोन्याचे नाणे.

त्या नौकराला ते पैसे फेडणे केवळ अशक्य होते. राजाने कायदेपंडितांशी चर्चा केली असता, त्याने अशी आज्ञा केली कि कर्जदार व त्याचे कुटुंब यांची गुलाम म्हणून विक्री व्हावी. व त्याचे घर, पैसाअडका यांची निलामी व्हावी व अश्यारितीने कर्जवसूली व्हावी.

आपली शिक्षा ऐकून तो नौकर दुःखाने राजाच्या पायाशी पडला व गुडघे टेकून रडून त्याची गयावया करत म्हणाला ‘‘महाराज मला क्षमा करा, मज वर दया करा. माझ्या बाबतीत सहनशिलता दाखवा, मला अजुन थोडा वेळ द्या. मी तुमचे कर्ज फेडीन’’.

राजाला त्याची दया आली व त्याने त्याचे कर्ज माफ केले व त्याला स्वतंत्र केले.

आनंदाने घरी परत असतांना त्या नौकराची त्याच्या सोबत्या बरोबर गाठ पडली. तो सोबती त्या नौकराचे थोडेसे देणे लागत होता. परंतु त्याच्यावर दया दाखविण्या ऐवजी त्याने सोबत्याचा गळा आवळून म्हटले ‘‘आताच्या आता माझे कर्ज फेड’’.

त्याचा सोबती त्याच्या पायाशी पडला व म्हणाला, मजवर दया कर, मजवर सहनशीलता दाखव, मला थोडा समय दे मी तुझे सर्व कर्ज फेडीन.

परंतु नौकरने त्याच्यावर दया केली नाही, त्याचे काहीच न ऐकता, त्याचे कर्ज फिटू पर्यत त्याला तुरुंगात टाकले.

राजाच्या काही सेवकांनी हे पाहीले व राजास कळवीले. तेंव्हा राजाने त्या नौकरास बोलावून म्हटले ''अरे दुष्ट दासा मी तुझ्यावर दया करुन तुझे मोठे कर्ज माफ केले. तीच दया तुला तुझ्या सोबत्यावर दाखवता आली नाही ? जो तुझे छोटसं देणं लागतो ?

मग राजाने त्याचे सर्व कर्ज फीटू पर्यत त्याला तुरुंगात ठेवण्याची आज्ञा दिली.

अश्याच रितीने माझा स्वर्गीय पिता तुमचा न्याय करेल जर तुम्ही मनापासून आपल्या भाऊ-बहिणींना क्षमा करणार नाही तर.

फक्त सात वेळा क्षमा करायची इच्छा बाळगू नका तर साताच्या सत्तर वेळा क्षमा करा. आपल्या प्रतिवादया (वैरीं) बरोबर शांती करा. कारण सततच्या झगडा तुम्हांला मोठ्या संकटात टाकले. मग कायदा, कोर्ट व कदाचित तुरुंगवास व पै, नी पै फेडू पर्यत तु तेथून सुटणार नाहीस.

तुम्हांला असे म्हटलेले आवडते का ? कि डोळ्याबद्दल डोळा व दाता बद्दल दात ? परंतु मी याच्या उलट सांगतो जर कोणी तुमच्या उजव्या गालावर थापड मारली तर आपला डावा गाल पुढे करा अथवा कोणी तुमचा कोट काढून घेतो तर त्याला शर्टही द्या. जर कोणी तुम्हांला एक मैल चालवतो तर त्याच्या बरोबर दोन मैल चाला. गरजवंताना नेहमी द्या. जे तुमच्याकडे मदतीच्या अपेक्षेने येतात त्यांना पाठमोरे होऊ नका.

जेंव्हा तुम्ही प्रार्थनेसाठी उभे राहता तेंव्हा क्षमापूर्वक अंतःकरणाने प्रार्थना करा. कारण तुमचा स्वर्गीय पिता तुमच्या पापांची क्षमा करतो. व जेंव्हा तुम्ही आपले अर्पण घेऊन मंदीरात येता व तुम्हांमध्ये व कोणामध्ये वाद आहे तर आपले अर्पण वेदीवर तसेच ठेवा जा व प्रथम त्या व्यक्तीबरोबर समझोता करा व मग येऊन आपले अर्पण अर्पित करा. जर एका भावाने तुमचे वाईट केले आहे, तर जा मग त्याच्याशी खाजगीत बोला जर त्याने तुमचे ऐकले तर तुम्ही एक मित्र मिळवाल.

ज्यांनी तुमचे वाईट केले आहे त्यांना क्षमा करा व तुमचे जीवन द्या व कृपा यांनी परिपूर्ण होईल.

¡ò±ÉnÉªÉò VÉò´ ÉxÉÉ´ É® í:-

तुम्ही लोकांस त्यांच्या जीवनातील फळांवरुन ओळखाल.

पृथ्वीचे मीठ तुम्ही आहात. पण मिठाचा खारटपणा, स्वाद, शुध्दता व टिकाऊपणा गेला तर त्या मीठाचा काय उपयोग? फेकण्यापेक्षा व पायदळी तुडविण्यापेक्षा दुसरे काहीच करता येत नाही.

काय तुम्ही झुडूपांमधून द्राक्षे व रिंगणीच्या झाडापासून अंजीर तोडता काय ? चांगले झाड कधीच वाईट फळ देत नाही किंवा वाईट झाड कधीच चांगले फळ देत नाही. तसेच, चांगले झाड चांगले फळ देते व किड लागलेले खराब झाड किडके फळ देते . प्रत्येक झाड जे खराब फळ देते. ते तोडण्यात येईल व अग्नीचा भट्टीत टाकण्यात येईल.

लोकांच्या जीवनातील फळांवरुन तुम्ही ओळखाल कि ते लोक कोणत्या प्रकारचे जीवन जगत आहेत.

एका माणसाने आपल्या द्राक्षमळ्यात अंजीराचे झाड लाविले. त्याला फळ येईल म्हणून त्याने तिन वर्षे वाट पाहीली. शेवटी तो आपल्या माळ्यास म्हणाला, ''तीन वर्षे मी येउन याला फळ येते का ते पाहीले, परंतु हे झाड अजून फलहीन आहे तर मी कश्याला याला माझ्या जमिनीत ठेवू? याला कापून टाका.

माळी त्यास म्हणाला, ''अजून एक वर्ष वाट पाहू या, मी याच्या भोवतीची जमीन खणून अधिक खत-पाणी घालून बघतो. कदाचित याला फळ येईल व जर नाही आले, तर आपण हे झाड कापून टाकू.''

जेव्हा तुम्ही फळ देता, तेव्हा माझ्या पित्याचे गौरव होते व तुम्ही माझे खरे शिष्य आहात, हे कळते. चांगल्या मनुष्यापासून चांगले निघते कारण त्यांच्या अंतःकरणात चांगले असते. वाईट मनुष्यातून वाईट निघते कारण त्याचे अंतःकरण दुष्टतेने भरलेले असते व त्या दुष्टपणामुळे त्याचे जीवन फलहीन बनते.

एकदा एक शेतकरी ''बी'' पेरण्यासाठी निघाला. तेव्हा काही बी रस्त्यावर पडले व पाखरांनी येऊन ते खाल्ले. मग काही बी खडकाळ जमिनीवर पडले, तेथे पुरेशी माती नव्हती. लगेच त्याला अंकुर फुटला, पण तेजस्वी ऊन्हामुळे ते लगेच जळून गेले कारण त्याचे मुळ खोल जमिनीपर्यतं नव्हते. काही बी काटेरी झुडपात पडले. पण काट्यांमुळे त्यांची वाढ खुंटली.

पण काही बी चांगल्या जमिनीत पडले व भरपूर पीक आले. काही ठिकाणी तीस पट, काही ठिकाणी साठ पट तर काही ठीकाणी शंभरपट पीक आले.

''बी'' हे देवाचे वचन आहे. काही लोक देवाचे वचन ऐकतात, पण त्यांस ते समजत नाही. मग तो दुष्ट सैतान येतो व ते वचन काढून (चोरुन) घेतो. रस्त्यावर पडलेले बी अश्या प्रकारचे आहे.

खडकाळ जमिनीवर पडलेले बी आम्हांस असे दर्शवते कि काही लोक देवाचे वचन ऐकतात व चटकन ग्रहण करतात. पण हे केवळ वरवर असते, मनापासून ख-या प्रेरणेने नव्हे. मग वचनामुळे त्रास अथवा दुःख आले तर हे लोक निराश होतात व मागे पडतात.

काटेरी झुडुपामध्ये पडलेले ''बी'' आम्हांस दर्शवते की, काही लोक देवाचे वचन आनंदाने ग्रहण करतात पण संसाराची चिंता व द्रव्याचा मोह यांमुळे त्यांची वाढ खुंटते.

चांगल्या जमिनीत पडलेले बी असे दर्शवते की, लोक देवाचे वचन ऐकतात, अंतःकरणापासून ग्रहण करतात व त्याप्रमाणे वर्तन करतात अश्या लोकांच्या जीवनाला फलप्राप्ती होती व ते भरपुर पीक (फळ) देतात. कोणी तिसपट, तर कोणी साठपट तर कोणी शांभरपट.

+É® ÉÉ MªÉ +ÉhÉÒ ¶É® ÌÒ® Ì-+Éi¨ ÉÉ ªÉÉºÉÉ`Ì Ò +É® ÉÉ MªÉ |É{iÉÒ

निरोगी लोकांस वैद्याची गरज नसते. पण रोग्यास ती असते.

तुम्हांस हे समजायला पाहिजे की, मी दयेची इच्छा करितो मला यज्ञ नको. कारण मी या जगात धार्मिकासाठी नव्हे तर पापी लोकांना तारावयास आलो आहे. जे शरीराने आजारी आहेत, ज्यांना सैतानाने बांधून ठेवले त्यांना मोकळे (स्वतंत्र) करायला नको का ?

''तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे'' असे म्हणणे सोपे की, ''ऊठ, तु बरा झाला आहेस ?

आता तुम्हांला कुठली शंका उरली नसेल की मनुष्य पुत्र पापांची क्षमाकरावयास या पृथ्वीवर आला. मी आजा-यास असे म्हणतो ''ऊठा. व आनंद करा, तुमच्या विश्वासाप्रमाणे तुम्हांस प्राप्त होईल. तुमच्या विश्वासाने तुम्ही बरे झाला''

काय एक मेंढपाळ आपले एक मेंढरु हरवले तर बाकी नव्यानऊ मेंढरांना सुरक्षित जागी सोडून हरवलेले शोधावयास जाणार नाही ? व जेंव्हा ते त्या सापडेल तेंव्हा त्याला आपल्या खांद्यावर घेऊन त्याचे हृदय आनंदाने भरणार नाही का ? व त्या मेंढराला घेऊन परत येत - असता तो आपल्या मित्रांना म्हणेल माझे मेंढरु हरवले होते ते सापडले आहे. माझ्या बरोबर आनंद करा.

मी तुम्हांस खरे सांगतो, नव्यानव धार्मिकांबद्दल होणा-या आनंदापेक्षा एका पापी माणसाच्या पश्चातापाबद्दल स्वर्गाच्या राज्यात अधिक आनंद होईल.

तुम्हांतील कोण असा आहे. ज्याच्या जवळील चांदीच्या दहा नाण्यातील एक हरवले तर तो दिवा घेऊन पुर्ण घर काळजीपुर्वक ते नाणे मिळु पर्यन्त शोधणार नाही ?

मग जेंव्हा ते तुम्हांस मिळेल, तेंव्हा आपल्या मित्रांस व शेजा-यांस जाऊन सांगाल ''या माझ्याबरोबर आनंद करा. कारण माझे हरवलेले नाणे सापडले आहे''.

त्याच प्रमाणे एका पापी माणसाच्या पश्चातापाबद्दल स्वर्गामध्ये देवदूतांच्या उपस्थित आनंद केला जाईल.

भाग - ४

(xÉÊ´ ÉxÉ VÉÒ´ ÉxÉÉºÉÉ` Ò {ÉÉSÉÉ® ûhÉ)

{ÉÉSÉÉ® ihÉ

तुम्ही मला निवडिले नाही तर मी तुम्हांस निवडले आहे. अशासाठी की तुम्ही जाऊन फळ द्यावे व तुमचे फळ टिकावे.

एका माणसाला दोन मुले होती. तो मोठ्यास म्हणाला ''मुला द्राक्ष मळ्यात जा व काम कर''
''मी जाणार नाही'' असे त्या मुलाने उत्तर देले. परंतु नंतर आपले मन बदलले व तो शेतात कामाला गेला.

मग त्या माणसाने धाकट्या मुला म्हटले ''तु ही जा व शेतात काम कर''

लगेच त्याने ''मी जातो'' असे तुरंत उत्तर दिले पण बपाची आज्ञा न मानता तो घरीच राहिला.

या दोघांपैकी कोणी बापाची आज्ञा पुर्ण केली ?

मी देव आहे असा विश्वास धरल्याशिवाय तुम्ही मला उत्तम का म्हणता ? दहा आज्ञा तुम्हांस ठाऊक आहेत. व्यभिचार करु नको, खुन करु नको, चोरी करु नको, खोटी साक्षदेऊ नको, अपल्याआईचा व बापाचा सन्मान कर. हे पाळा म्हणजे स्वर्गात तुमची संपत्ती साठेल. तरी देखील या गोष्टीं पळण्यामध्ये तुम्ही नाकामयाब राहिलात. केवळ शब्दाने मला मान देऊन काहीच होत नही. इतरांना मदत करण्यासाठी तुम्ही तुमचा पैसा, धन मिळकत, तुमचे जीवन कशाचाही उपयोग केला नाही.

जर तुम्ही मला अनुसरता तर प्रथम आपल्या इच्छा व स्वार्थीपणे जगण्याच्या पध्द्ती बाजूला ठेवा. हा त्याग करा व माझ्या मागे या. जो कोणी सार्वकालिक जीवन मिळवू पहातो. त्याने प्रथम अपले जूने जीवन बाजूला ठेवावे. व जे माझ्यासाठी असे करतील त्यास नविन जीवन प्राप्त होईल. पृथ्विवर तसेच स्वर्गातही.

एकदा एका राजाने आपल्या पुत्राच्या लग्नाची मेजवानी देण्याची तयारी केली.. सर्व तयार झाल्यावर तो आपल्या नोकरांना म्हणाला जा व आमंत्रितांना बोलावून आण. परंतु जे आमंत्रित होते. त्यांनी येण्यास नकार दिला.

मग राजाने पुन्हा आपल्या सेवकांना पाठवले व त्यांस जाऊन आमंत्रितांना सांगा, ''मेजवानीचे भोजन तयार आहे. मी आपले उत्तम बैल व पुष्ट पशु कापलेत व सर्व अगदी तयार आहे, तर लगेच लग्नासाठी या''.

परंतु ज्यांना बोलावले होते. त्यांनी त्या आमंत्रणाला जास्त महत्व दिले नाही व कोणी आपल्या व्यापारावर निघून गेले. तर काहीं नी राजाच्या सेवकांस त्रास दिला व जीवे मारुन टाकले.

जेंव्हा राजास ही हकीगत कळली तेंव्हा त्याला खूप राग आला व त्याने आपले सैनिक पाठवून. ज्यांनी सेवकांना मारले होते, त्या सर्वाची कत्तल केली व त्यांची घरे जाळून टाकली.

मग तो आपल्या सेवकांना म्हणाला मेजवानी तर तयार आहे पण आमंत्रित योग्य नव्हते, तर जा. गावात व गावा बाहेर प्रत्येक रस्त्यावर, चौकात जे तुम्हांला भेटतील त्या सर्वाना भोजनास आमंत्रित करा.

मग त्याचे सेवक प्रत्येक रस्त्यावर, प्रत्येक चौकात गेले व जे त्यांना भेटतील चांगले वाईट प्रत्येकाला त्यांनी आमंत्रण दिले व लग्नाचा मंडप पाहुण्यांनी भरुन गेला.

संध्याकाळी राजा जेवणा-यांना पाहावयास आत गेला. तेंव्हा लग्नाचा पोषाख (जो त्यांना देण्यात आला होता) न घातलेला एक मनुष्य त्याच्या दृष्टीस पडला. राजा त्यास म्हणाला, ''लग्नाचा पोशाख घातल्यावाचून तु येथे कसा आला ? परंतु तो माणूस काहीच उत्तर देऊ शकला नाही.

राजा आपल्या सेंवकाना म्हणाला ''याला बांधा व येथून घालवा''.

यामध्ये मी आणखी मिळवतो - स्वर्गाच्या राज्यात बोलावलेले पुष्कळ आहेत. पण निवडलेले थोडके आहेत. वेळ आली आहे. देवाचे राज्य जवळ आले आहे, जगातील जीवनापासून मी तुम्हांस बोलावले आहे. पश्चाताप करा. व ती तारणाची वस्त्रे परिधान करा व या चांगल्या सुर्वातेवर विश्वास ठेवा.

पित्याने आकर्षित केल्यावाचून कोणाला माझ्याकडे येता येत नाही. वत्या व्यक्तीला मी शेवटच्या दिवशी उठवेन. जे मला माझ्या पित्याने दिले आहेत. ते सर्व लोक माझ्याकडे येतात व जे माझ्याकडे येतात त्यांना मी कधीच नाकारणार नाही.

कारण ज्या गोष्टी मी तुम्हांस सांगितल्या त्यावर तुम्ही विश्वास ठेवता का ? खरंच ! तर याहीपेक्षा मोठ्या गोष्टी तुम्ही पहाल.

म्हणूनच अरुंद रस्त्याने प्रवेश करा कारण मोठा व रुंद रस्ता शेवटी नाशाकडे जातो व अनेक त्या मार्गाने जातात. पण जीवनाकडे जाणारा मार्ग अरुंद व संकुचित आहे व थोडके त्या मार्गाने जातात. व त्या मार्गाने जाण्याचा जोरदार प्रयत्न करा. एक दिवस पुष्कळ जण अचानकपणे त्या मार्गाने जाण्याचा प्रयत्न करतील पण खूप उशीर झालेला असेल.

""nºÉ-ªÉÉ VÉx¨ ÉÉ ºÉ¤ÉvÉÉxÉ ''

तुम्हांस नव्याने जन्मले पाहिजे हे मी तुला सांगितले म्हणून आश्चर्य मानू नका.

मी तुम्हांस खरे सांगतो, नव्याने जन्मल्यावाचून कोणालाही स्वर्गाचे राज्य पहाता येत नाही. व पाण्याने व पवित्र आत्म्याने बाप्तिस्मा घेल्यावाचून कोणाचाही स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश होणर नाही.

देहाने जन्मले ते देह आहेत व आत्म्याने जन्मले ते आत्मा आहेत. वारा त्याला पाहिजे तिकडे वाहतो. आपल्याला फक्त त्याचा आवाज ऐकू येतो. परंतु तो कुठून येतो व कुठे जातो हे आपल्याला समजत नाही. त्याच प्रमाणे आत्म्याने जे जन्मले त्यांचे होय.

एक उदाहारण पहा कोणी नविन कपड्याचे ठिगळ जुन्या कपड्याला लावत नाही. कारण त्यामूळे जुन्या कपड्यावर ताण पडून ते फाटेल व छिद्र आधिकच मोठे होईल. तसेच कोणी नविन द्राक्षरस जुन्या बुधल्यात ठेवत नाही. तसे करण्याने जुने बुधले कदाचित फुटेल व द्राक्षरस वाहून जाईल. त्यामुळे नविन द्राक्षरस नविन बुधल्यातच ठेवतात. त्यामूळे दोन्ही चांगले राहाते.

इतके शिकूनही तुम्हांला या साध्या सत्य गोष्टी अजुन कश्या कळत नाही ? मी पृथ्वीवरच्या गोष्टी तुम्हांस सांगितल्या असता तुम्ही विश्वास धरत नाही तर मग स्वर्गातल्या गोष्टी तुम्हांस सांगितल्यास विश्वास कसा धराल ?

देवाने आपल्या पुत्राला या जगात, सर्व जगाला दोषी ठरविण्यासाठी नव्हे तर तारावयास पाठवले. जो त्या पुत्रावर विश्वास ठेवातो त्याजवर न्यायनिवाड्याचा प्रसंग (दोषी ठरणार नाही) येत नाही. पण जो कोणी विश्वास ठेवत नाही, तो अगोदरच दोषी ठरलेला आहे. कारण त्याने देवाच्या एकुलत्या एका पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेविला नाही.

मी पुनरुत्थान व जीवन मी आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेश्वास ठेवतो तो पृथ्वीवर मेला असला तरी जगेल. त्याला सार्वकालिक जीवन देण्यात येईल व त्याचा कधीही नाश होणार नाही. मी तुम्हांस अनेकवेळा सांगितले आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार तर देवाचे गौरव पहाल.

माझा उद्देश, ज्याने मला पाठविले त्याची योजना सिध्दीस नेणे हा आहे व त्याचे हे काम म्हणजेच त्याची इच्छा पुर्ण करणे होय. व देवाचे काम हेच आहे की, ज्या मसीहाला त्याने पाठविले त्यावर तुम्ही खरेपणाने विश्वास ठेवावा.

येथे एक गोष्ट सांगितली आहे, एका माणासाला दोन मुले होती. एक दिवस धाकटा मुलगा त्याच्याकडे आला व त्याने संपत्तीचा आपला वाटा त्याच्याकडे मागितला. त्याप्रमाणे बापाने त्याला त्याचा वाटा दिला.

लवकरच मुलाने आपली सर्व संपत्ती घेतली व दूर देशी निघून गेला. तेथे त्याने आपला सर्व पैसा चैनबाजीत उडवला. त्याच्याकडे शेवटचा एक पैसा उरला असता त्या देशामध्ये भयानक दुष्काळ पडला व तो कोणाच्या आश्रयाशिवाय एकटा राहिला. त्याचे मित्रही त्याला सोडून गेले.

शेवटी त्यास डुकरे चारावयाची नोकरी मिळाली व त्या बिकट परिस्थितीमध्ये डुकरे खातात त्या शेंगा खाऊन आपले पोट भरावे असे त्याला वाटले. मग त्याने विचार केला. माझ्या बापाच्या घरात नोकरांना अन्नपाण्याची रेलचेल आहे. ते खाऊन अन्न उरते. तर येथे मी जगण्यासाठी डुकरांचें अन्न खातो. तर मी माझ्या बापाच्या घरी परत जाईन व त्यांस म्हणेल, मी स्वर्गाविरुध्द व तुझ्या विरुध्द पाप केले आहे. तुझा मुलगा म्हणण्यास योग्य नाही तर मला एका नोकराप्रमाणे ठेवुन घे.

ही योजना आखून तो धुळीतून उठला व लांब आपल्या बापाच्या घरी जाण्यास निघाला.

तो दूर असतानाच त्याच्या बापाने त्यास पाहिले व त्याला त्याची दया आली. तो धावत त्याला भेटण्यास आला व मोठ्या प्रेमाने त्यांस अलिंगन दिले.

मुलाने बोलण्यास सुरुवात केली, ''बाबा मी तुमच्या विरुध्द व स्वार्गाविरुध्द पाप केले आहे व तुमचा मुलगा म्हणण्यास मी योग्य नाही.''

पण बापाने त्यांचा कबुली जबाब पुर्ण होऊ दिला नाही तर आपल्या सेवकांस आज्ञा दिली, ''माझा झगा आणून याला घाला, माझी चांगली अंगठी याच्या हातात घाला व माझे उत्तम जोडे याच्या पायात घाला व चांगले पोसलेले करडू कापा. आपण मेजवानी करू व आनंद करुया. कारण माझा मुलगा जो मेला होता. तो जिवंत झाला आहे व जो हरवला होता तो सापडला आहे व थोड्याच वेळात तेथे समारंभ सुरु झाला.

संध्याकाळी मोठा मुलगा शेतातून काम करुन परत येत असता, आपल्या घरातून त्याने नाच व संगीताचा आवाज ऐकला. तेंव्हा त्याने नोकरास बोलावून विचारले, ''येथे काय साजरे केले जात आहे''?

नोकराने त्यास उत्तर दिले. तुझा भाऊ परत आला आहे म्हणून तुझ्या बापाने तो सुखरुप परतला यासाठी चांगले पोसलेले करडु कापून मेजवानी दिली आहे''.

हे ऐकून मोठा मुलगा चिडला व त्याने आत येण्यास नकार दिला. तेंव्हा त्याचा बाप उठून त्याच्याकडे गेला. व त्याने घरात यावे म्हणून त्याची समजूत काढू लागला.

पण तो मोठा मुलगा आपल्याबापास म्हणाला या सर्व वर्षात मी कधीच तुम्हांला सोडून गेलो नाही. कधीही तुमची आज्ञा मोडली नाही. पण तुम्ही कधीही मला मित्रांबरोबर मौज करण्यासाठी साधे करडु दिले नाही. पण हा धाकटा भाऊ परतला, ज्याने आपली सर्व पैसा वेश्यांवर उधळला, तो परतला तर तुम्ही उत्तम करडू कापून मेजवानी दिली.

यावर बाप त्यास म्हणाला. ''मुला तु नेहमी माझ्या बरोबरच आहेस व तु जाणतोस की जे माझे आहे. ते सर्व काही तुझे आहे. पण हा उत्साह साजरा करणे व देवाला धन्यवाद देणे अगत्याचे आहे कारण तुझा भाऊ मेला होता तो जिवंत झाला व हरवला होता तो सापडला आहे.

तुमचे परिवर्तन झाल्याशिवाय व तुम्ही लहान मुलांसारखो झाल्याशिवाय तुमचा स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश होणार नाही. मनुष्याचा पुत्र या जगात हरवलेले शोधावयास आला. कारण लहानातील लहानाचाही नाश होऊ नये अशी तुमच्या स्वर्गीय पित्याची इच्छा आहे.

कारण देवाने जगावर ऐव्हढी मोठी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला. यासाठी की, जो कोणी त्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्यांस सार्वकलिक जीवन मिळावे.

काय तुम्ही यावर विश्वास ठेवता ?

Ê¶É¹ ªÉ +ÉÊhÉ ºÉ ´ÉEò

कोणाच्याने दोन धन्यांची चाकरी करवत नाही. कारण तो एकाचा द्वेष करील व दुस-यावर प्रीती करील. अथवा एकाशी निष्ठेने वागेल व दुस-यास तुच्छ मानेल. तुमच्याने देवाची आणि धनाचीही सेवा करवत नाही.

तुमच्यामध्ये कोण असा आहे जो बुरुज बांधण्यापूर्वी बसून खर्चाचा अंदाज काढणार नाही ? व हे बघणार नाही की बुरुज पुर्ण बांधायसाठी पैसे पुरतील की नाही ? नाही तर कदाचित तुम्ही बांधकामाला सुरुवात कराल व पाया घातल्यावर तुम्हांला बांधकाम बंद करावे लागेल. मग तुमचे काम पाहणारे हसतील व उपहासाने म्हणतील, याने बुरुज तर बांधायला घेंतला होता पण आता तो दिवाळखोर झाला.

युध्द करण्यासाठी निघालेल्या राजाने प्रथम आपल्या सैनिक सल्लागारांबरोबर बसून मसलत करावी व हे पहावे की त्याचे दहा हजाराचे सैन्य शत्रुच्यातीस हजार सैन्यास पराजित करु शकते किंवा नाही? जर विजायाची शाश्वती नसेल तर तो आपले राजदूत पाठवून युध्दापुर्वीच शांतीचा तह करेल.

त्याच प्रमाणे तुम्हींसुध्दा तुमचे काय आहे याचा विचार करावा, कुटूंब, पैसा अथवा जायदाद ? जो पर्यंत या गोष्टीचा तुम्ही हिशोब करत नाही व संपूर्ण समर्पण करत नाही, तुम्ही मला अनुसरु शकत नाही. मला तुम्हांला हे आठवण करु द्या कि जो मनुष्य अगदी लहान गोष्टी विषयी विश्वासू असतो, तो मोठ्या मोठ्या गोष्टी विषयी ही विश्वासू आहे व जो अल्प गोष्टी विषयी अप्रामाणिक असेल तो मोठ्या गोष्टी विषयी ही विश्वासु नसेल जर तुम्ही जगिक संपत्तीविषयी विश्वासपत्र नसाल तर स्वर्गिय आत्मिक संपत्ती विषयी कसे विश्वापात्र मानले जाल ? आणि जे दुस-याचे त्याविषयी तुम्ही विश्वासू न झाला तर जे तुमचे स्वतःचे ते तुम्हास कोण देईल.?

मी तुम्हांस लांडग्यामध्ये मेंढरासमान पाठविले आहे. म्हणूनच सापासारखे व कबुतरा सारखे साळसूद रहा.

जगातील राजे व शासनकर्ते यांना अधिकार गाजवितांना तुम्ही पाहिले असेल. व कसे ते गरीब, आपल्या खालच्या लोकांवर प्रभुत्व गाजवतात. परंतु हे तुम्हाविषयी सत्य नाही कारण तुम्ही देवाच्या राज्याचे भागिदार आहात. जो कोणी तुम्हांमध्ये मोठा होऊ पाहतो त्याने प्रथम तुमचा सेवक व्हावे व जो कोणी सर्वात मोठा होऊ पाहतो त्याने प्रथम सर्वाचा दास व्हावे मी स्वतःजो मसीहा (तरणारा) सेवा करून घ्यावयास नाही तर सेवा करावयास आलो व पुष्काळांच्या खंडणीसाठी माझे जीवन देण्यास आलो. जर तुम्हास या गोष्टी कळतात व त्याचप्रमाणे तुम्ही करा तर तुम्ही आंनदी रहाल.

नित्य माझ्या वचनाच्या प्रकाशात चाला. म्हणेज तुम्ही माझे खरे शिष्य व्हाल.

खोट्या धर्मपंडिताप्रमाणे होऊ नका. ते मोंठेमोठे कायदे- कानून शोधून काढतात. स्वतःच्याच गौखात राहतात व त्यातील एकही नियम आचरणात आणत नाहीत, पाळावयास कठीण असे कायदे नियम कादून ते लोकांच्या खांद्यावर टाकतात व स्वतः स्वप्नातही ते नियम आचरत नाहीत. लोकांनी पहावे म्हणून ते खूप काही करतात. उंची वस्त्र घालतात. आपली मंत्रपत्रे रुंद करीतात. मोठ्या संभारभामध्ये अथवा सभास्थांनामघ्ये त्यांना पहिल्या रांगेत मोठ्या आसनांवर बसायला आवडते स्वतःहास आदरणीय असे म्हणावुन घेण्यास त्यांना आवडते. परंतु तुम्ही स्वतःहास आदरणीय (स्वामी) अथवा गुरुजी म्हणून घेऊ नका. कारण तुमचा गुरु एक आहे व तुम्ही सर्व भाऊ बहीण आहात.

कोणासही आपला अध्यात्मिक पिता म्हणू नका. कारण तुमचा एकच पिता स्वर्गामध्ये आहे किंवा कोणासही तुम्हांला गुरुजी म्हणू देऊ नका, कारण एकच गुरु आहे. - खिस्त, जो तुम्हांमध्ये मोठा होऊ पाहतो त्याने प्रथम तुमचा सेवक व्हावे व जे स्वतःला नम्र करतील ते उंच केले जातील.

जेव्हा प्रभु येशू आपल्या गौरवात येईल व त्याजबरोबर सर्व देवदूत येतील तेव्हा तो आपल्या वैभवी राजसनावर बसेल. त्याच्या समोर सर्व राष्ट्रे जमतील. मग जसा मेंढपाळ शेरडांपासून मेंढराना वेगळे करतो तसे तो आपल्या लोकांस वेगळे करील. मेंढरे त्याच्या उजव्या हातास व शेरडे डाव्या हातास असतील.

मग तो राजा आपल्या उजव्या हातास बसलेल्या लोकांस म्हणेल. ''अहो माझ्यापित्याचे आशिर्वादित लोकहो या, व जे राज्य जगाच्या स्थापनेपासून तुम्हांकरिता सिध्द् केले ते वतन करुन घ्या. कारण मी भुकेला होतो, तुम्ही मला खावायास दिले, मी त्तान्हेला होतो, तुम्ही माझ्या करता थंड पाणी पिण्यास दिले, मी परदेशी (परका) होतो तेव्हा घरात घेतले मी वस्त्रहीन होतो तेव्हा घालायला कपडे दिले. आजारी होतो तेव्हा माझी देखभाल केली, तुरुगांत होतो तेव्हा येऊन माझी भेट घेतली.

मग धार्मिक आच्छर्यचकित होऊन उत्तरतील, ''प्रभु कधी आम्ही तुला भुकेले पाहीले व खावयास दिले ? तान्हेला पाहीले, तेव्हा प्यावयास पाणी दिले ? कधी तुला परका बघून आसरा दिला ? कधी तुला वस्त्राची गरज असता वस्त्र दिले ? कधी तुला आजारी बघून तुझी काळजी घेतली ? कधी तुला तुरुंगात भेटावयास आलो ?

मग राजा त्यास उत्तर देईल मी तुम्हांस खरे सांगतो ज्या अर्थी तुम्ही या अति कनिष्ठ बंधुतील एकाला केले, त्या अर्थी ते मलाच केले आहे.

मग तो आपल्या डावीकडे बसलेल्यांना म्हणेल ''माझ्यापासून दुर व्हा, कारण मी भुकेला होतो तेव्हा तुम्ही मला खावयास दिले नाही, तान्हेला असता पाणी पाजले नाही. परका होतो तेव्हा माझ्यापासून तोंड फिरवून निघून गेला मी नग्न होतो तेव्हा तुम्ही मला वस्त्र दिले नाही. मी आजारी असता तुम्ही माझी काळजी घेतली नाही. मी तुरुंगात असता तुम्ही कधी माझी भेट घेतली नाही.

मग ते विचारतील, ''प्रभु कधी आम्ही तुला भुकेला, तान्हेला, परका, नग्न, आजारी अथवा तुरुंगात पाहिले व तुझे समाधान केले नाही.?

तेव्हा राजा उत्तर देईल, मी तुम्हांस खरे सांगतो ज्या अर्थी तुम्ही या कनिष्ठातील एकाला करायला चुकला त्या अर्थी तुम्हीं मला करायला चुकला, मग त्यांना सर्वकाळच्या अंधकारात टाकण्यात येईल. परंतु धार्मिक लोक सार्वकालिक जीवन भोगण्यास जातील.

तुम्ही मला गुरुजी व प्रभु म्हणता, ते योग्यच आहे कारण मी तसा आहे. जर मी, तुमचा प्रभु व गुरु तुमचा दास होऊ पाहतो तर तुम्हींही ऐकमेकांचे दास व्हा. मी तुम्हांस उदाहरण दिले आहे. तुम्ही त्या प्रमाणे करा.

¨ ÉÉ `¡ Ò EòÉ¨ ÉMÉÒ® iÒ

जे आत्मिक रितीने मृत्यु पावले त्यांना त्यांची जगिक कार्ये उरकू दे, तू जाऊन या वाट पाहणा-या जगाला, येण-या देवाच्या राज्याची घोषणा कर.

तुमच्या समोर खूप पीक आलेले आहे, पण दुर्देवाने कामकरी थोडे आहेत. म्हणून पीकाच्या धन्याकडे प्रार्थना करा की त्याने कापणीसाठी आणखी कामगार पाठवावे. जो नांगराला हात घालून पाठीमागे वळून बघतो. तो परमेश्वराच्या राज्यासाठी योग्य नाही. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, तो मी जे करितो ते करेल किंबहूना त्याही पेक्षा मोठे काम करेल. मला पित्याकडे परत गेले पाहिजे. जर तुम्ही माझी सेवा करु इच्छिता तर मला अनुसरा व जेथे मी आहे तेथे तुम्ही असाल. कोणी माझी सेवा करील तर पिता त्याचा मान करील.

जा व घोषणा करा की स्वर्गाचे राज्य तुम्हांजवळ आले आहे.

आजाऱ्यास बरे करा, कुष्ठरोग्यांना पुर्नस्थापित करा. मृतांस जीवंत करा. अशुध्द आत्मे काढा. मी तुम्हांस काय सांगितले ते आठवा. नविन जीवन तुम्हांस फुकट मिळाले आहे. फुकट द्या.

जर तुम्ही माझ्या बरोबर नाही तर माझ्या विरुध्द आहात. व जे माझ्याबरोबर एकत्र येत नाहीत. ते विखरले जातात. जर तुम्हांला कोणी घरी बोलावले तर त्यांस आशिर्वाद देऊन म्हणा ''या घरात शांती असो'' व त्या घरातील लोक शांतीचे असतील. (शांतीच्या पुत्राला ओळखणारे) तर त्यांस आशिर्वाद प्राप्त होईल व ते तसे नसतील तर तुमचा आशिर्वाद तुम्हांकडे परत येईल.

पाहुणचार स्विकारण्यास काचकूच करु नका. परंतु आपला उद्‌देश विसरु नका व दिशाहीन भटकू नका. व जे अन्न-पाणी तुम्हांला देण्यात येते ते आनंदाने घ्या. कारण जो कष्ट करतो तो वेतन मिळण्यास योग्य असतो.

जपा! काही लोक तुमचा आवाज बंद करायचा प्रयत्न करतील. तुम्हास न्यायालयात नेतील व तुमच्याशी बरोबर व्यवहार करणार नाहीत. कदाचित तुम्हांला तुरुंगात टाकतील. माझ्या संदेशामुळे तुम्हांस साक्षीसाठी अविश्वासण-या अश्या, अधिकारी शासक व राजे यांच्या समोर नेतील.

जेंव्हा तुमच्यावर आरोप ठेवून तुम्हांस न्यायालयात नेण्यात येईल तेंव्हा काय बोलावे अशी चिंता करुन नका, शब्द तुम्हांला दिले जातील. स्वतःच्या शब्दांवर विसंबून राहण्याची तुम्हांस गरज नाही, कारण पवित्र आत्मा तुमच्याद्वारे बोलेल. लक्षात छवा, पृथ्वीवर कोणताही दास आपल्या धन्यापेक्षा मोठा नाही. त्यांनी माझा छळ केला तर ते तुमचाही छळ करतील. माझ्यामुळे तुम्हांस शिक्षा मिळेल कारण मला कोणी पाठवले हे त्यांना समजत नाही. तरी पण जर त्यांनी माझा संदेशे स्विकारला व त्यास अनुसरले तर ते तुमचे ही ऐकतील व तुम्हांस अनुसरतील.

जर मी सत्याचा संदेश घेऊन आलो नसतो तर या जगातल्या लोकांना त्यांच्या पापमय जीवनाची कल्पना नसती. परंतु आता त्याना ''सत्याच्या अज्ञाना'' च्या आड लपता येत नाही. जर मी त्यांच्या समक्ष मोठे चमत्कार केले नसते तर त्यांना आपल्यातील उणीवांची जाणीव झाली नसती, पण आता त्यांनी सत्य नाकारले, मोठे चमत्कार पाहूनही त्यांनी माझा व पित्याचा द्वेष केला. हे सर्व अश्यासाठी घडले की शास्त्रलेखात जे लिहिले आहे की ''विनाकारण त्यांनी माझा द्वेष केला'' असे जे वचन ते पूर्ण व्हावे.

मी या पृथ्वीवर आग लावण्यास आलो आहे व ती पेटत्तेली बघण्याची माझी इच्छा आहे. तुमची काय कल्पना आहे की मी या जगात शांती स्थापित करण्यास आलो? नाही मला तुम्हांस हे सांगू द्या की मी दुफळी करण्यांस आलो, आता पासून एका घरात पाच असतील तर विश्वासाच्या मुद्‌द्यावर ते दोघा विरुध्द तिघे अथवा तिघांविरुध्द दोघे असे उठतील.

जेव्हा तुम्ही जगाच्या द्वेष्याला सामोरे जाल तेंव्हा आठवा कि त्यांनी पहीले माझा कसा द्वेष केला व जेंव्हा ते एका नगरात तुमचा छळ करतील तर दुसया नगरात निघून जा. मसीहा (तारणार) येऊ पर्यत जगातील सर्व नगरांपर्यत तुम्ही पोहचू शकणार नाही. जर एखादे नगर तुमचा स्विकार

करणार नाही अथवा तुमचा संदेश ऐकणार नाही तर तेथून निघण्यापूर्वी आपल्या पायाची धूळ झटका. मी तुम्हांस सांगतो, न्यायाच्या दिवशी त्या नगरापेक्षा सदोम व गमोरा या नगरांना सोपे जाईल.

जर तुम्ही जगाच्या चालीरिती प्रमाणे करणार तर जग तुम्हांवर प्रेम करील. परंतु तुम्ही देवाच्या राज्याच्या मार्गानुसार चालता, (कारण मी तुम्हांस देवाच्या राज्यात येण्याचे पाचारण केले) तर जग तुमचा द्वेष करील.

जर कोणी तुमचे शब्द ऐकतात, ते माझे ऐकतात व जे तुमच्या सत्य वचनामुळे तुमचा तिरस्कार करतात, ते माझा तिरस्कार करतात. मला नाकारुन ते पित्याला ज्याने मला पाठविले त्यांस नाकारतात. माझ्या नामासाठी व शंकेखोरांची निंदा शांतपणे सहन करा खंबीर रहा व असे टिकून राहल तर तुम्ही वाचाल.

ही वचने तुम्हांशी मी बोललो आहे. माझ्यामध्ये व माझ्या शब्दांना अनुसरल्यामुळे तुम्हांस शांती प्राप्त होईल. या जगामध्ये तुम्हांस वेदना व क्लेश होतील तरी धीर धरा. मी जिंकले आहे.

ªÉ ¶ÉSÉò +É{É±ªÉÉ Ê¶É¹ªÉÉEòÊ® ¡ÉÉ |ÉÉlÉxÉÉ

हे पित्या वेळ आली आहे. पुत्राने तुझे गौरव करावे म्हणून तु पुत्राचे गौरव कर कारण त्यांस तु पृथ्वीवरील प्रत्येक स्त्री व पुरुष यांवर अधिकार दिला आहे. व जे तु त्याला दिले आहेत त्यांना त्याने सार्वकालिक जीवन द्यावे.

व हेच जीवन सार्वकालिक आहे की त्यांनी तुला, एकच खरा देव व ज्याला तु पाठविले त्या येशु ख्रिस्ताला ओळखावे. जे काम तू मला करावयास दिले ते पूर्ण करुन मी तुझे गौरव केले आहे. तर आता हे पित्या जे माझे गौरव पृथ्वीच्या स्थापनेपूर्वी तुझ्याजवळ होते, ते आता तुझ्या समक्ष प्रगट कर, जी मनुष्ये जगातून तु मला दिलेस व त्यांनी तुझी वचने स्विकारली. व आता त्यांना समजले आहे की जे काही तु मला दिलेले आहे ते तुझ्यापासून प्राप्त झालेले आहे. मी विश्वासपूर्वक तुझी वचने त्यांना सांगितली व त्यांनी त्याचा विश्वास धरला व अंतःकरणापासून त्यांस समजले आहे की मी देवापासून आलो आहे व तू मला त्यांच्याकडे पाठविले.

मी जगासाठी प्रार्थना करत नाही तर जे तु मला दिले आहेस त्यांच्यासाठी करतो कारण ते खरे तुझे आहेत. जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात ते तुझे आहेत व ते माझा सन्मान करीतात. मी तुझ्याकडे स्वर्गात परत येत आहे परंतु जे माझ्यवर विश्वास ठेवतात ते मागे राहतील. हे पित्या तु आपल्या नामांत राख. यासाठी जसे आपण एक आहोत तसे त्यांनी एक व्हावे.

मी जगात होतो तेंव्हा तु दिलेल्या शक्तीने मी त्यांना राखले. त्यांचा सांभाळ केला. नाशाच्या पुत्रांशिवाय त्यांच्यातून कोणाचाही नाश झाला नाही. अश्यासाठी की शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा. आता मी तुझ्याकडे येत आहे. परंतु आजून ही मी जगात असतांना तुझ्याकडे त्यांच्यासाठी विनंती करतो की जे त्यांज्यासाठी राखू ठेवले आहे. त्याचा त्यांनी अनुभव घ्यावा व ते त्यास पूर्णपणे प्रगट व्हावे.

मी त्यांस तुझी वचने दिली व जग त्यांचा द्वेष करते कारण आता ते या अंधा-या, मरणासन्न जगाची मुले नाहीत. जसा मी ही नाही. तू त्यांस जगातून काढून घ्यावे अशी मी विनंती करीत नाहीतर तू त्यांस वाईटापासून राखावे अशी विनंती करतो. कारण जसा मी जगाचा नाही तसे ते ही जगाचे नाहीत. तू सत्यामध्ये त्यास पवित्र कर कारण तुझे वचन हेच सत्य आहे.

जसे तु मला या जगात पाठविले तसे मी त्यांस पाठविले.व त्यांच्यासाठी मी स्वतःस पवित्र करीतो यासाठी त्यांनी पवित्र व्हावे व सत्यामध्ये वाढावे. मी फक्त त्यांच्यासाठी प्रार्थना करत नाही तर भविष्यातील विश्वासण-यांसाठी ही करतो. कारण त्यांच्या साक्षीमुळे भविष्यात विश्वास ठेवतील. व जसा तु माझ्यामध्ये व मी तुझ्यामध्ये आहे त्याचप्रमाणे त्यांची मने व अंतःकरणे एक व्हावी. हे पित्या जसे आपण एक आहोत तसे त्यांनीही आम्हांमध्ये व्हावे यासाठी की तु मला पाठविले असा विश्वास जगाने धरावा.

तु जे गौरव मला दिले ते मी त्यांस दिले यासाठी जसे आपण एक आहोत तसे त्यांनीही एक व्हावे. मी त्यांजमध्ये व तु मजमध्ये मिळून पुर्ण एक व्हावे व त्यावरुन जगाने समजून घ्यावे की तु मला पाठविले व जशी तू मजवर प्रीती केली तशी त्याजवरही प्रीती केली. व एक दिवस मी जेथे असेन तेथे ते असतील व जगाच्या स्थापनेपूर्वी जे गौरव तु मला दिले होते, ते पाहतील.

हे चांगुलपणाच्या व सत्याच्या पित्या, जगाने तुला ओळखिले नाही. मीतुला ओळखिले व तु मला पाठविले से ह्णांनी ओळखले. मी तुला त्यांच्यासमोर प्रगट केले व करीत राहिन. म्हणजे जी प्रीती तु मजवर केली ती त्यांच्या अंतःकरणात राहावी. व मी त्यांचमध्ये असावे.

माग - ५

+Ê¦É´ ÉSÉxÉ

½Ò ÊÉfÒ

या पापाच्या व अविश्वासाच्या दिवसांमध्ये जो माझी आणि माझ्या वचनाची लाज धरेल, त्याची लाज मनुष्याचा पुत्र पवित्र देवदूतासहित आपल्या पित्याच्या गौरवाने येईल तेव्हा धरेल.

अजूनही अविश्वासी अशी ही दुष्ट पिढी चिन्ह मागते. परंतु योना संदेष्टाच्या चिन्हापेक्षा दुसरे चिन्ह त्यांस मिळणार नाही. कारण जसा योना तीन दिवस व तीनरात्र माश्याच्या पोटात होता तसाच मनुष्याचा पुत्र, तीन दिवस व तीनरात्र पृथ्वीच्या पोटात राहील.

खरेच असे दिवस येत आहेत जेव्हा चोरांची नगरी निनवे हीचे रहिवासी उठून या पिढीच्या न्यायसमयी तीला दोष देतील. कारण त्यांनी योनाचा संदेश ऐकून पश्चाताप केला होता. व आज योनापेक्षा थोंर तुम्हांसमोर आहे.

राणी शिबा सुध्दा या पिढीच्या न्यायसमयी उठून तिला दोष देईल कारण शलमोनाचे ज्ञान ऐकण्यास ती पृथ्वीच्या सीमेपासून आली. लक्षात ठेवा शलमोना पेक्षा अधिक थोर असा आला आहे.

या पिढीला मी काय म्हणू? ते बाजाराच्या रस्त्यावर बसणा-या मुलाप्रमाणे आहेत, जे आपल्या मित्रांना बोलावून म्हणतात आम्ही आनंदाने बासरी वाजवली तरी तुम्ही नाचला नाही अथवा गायला नाही. आम्ही विलाप केला तरी तुम्ही ऊर बडवून घेतले नाही किंवा दुःख केले नाही.

योहान जो मनुष्याच्या पुत्राचा मार्ग तयार करणारा अग्रदूत होता तो तुम्हांमध्ये येऊन साधेपणाने राहीला तरी ''त्यास भूत लागले आहे'', असे तुम्ही म्हणाला व आता मनुष्याचा पुत्र आला तो आपल्या जीवनाचा आनंद घेतो तर तुम्ही म्हणता, ''पाहा खादाड व दारुबाज मनुष्य, खालच्या थरातील व पापी जनांचा मित्र''. अश्या हुशारीने तुम्ही तुमच्या बोलाण्यातील असमतोल न्याय ठरवता.

ही पिढी. ज्या तुमचे जीवन असत्यावर उभारलेले आहे. त्या तुम्ही असत्य असता कसे काय तुमच्या मुखातुन ऐकण्यास चांगले ते निघेल? कारण अंतःकरणात जे भरुन गेले आहे, तेच मुखावाटे निघणार.

जेव्हा संध्याकाळ होते तेव्हा तुम्ही म्हणता आज हवामान चांगले आहे कारण आकाश तांबूस आहे. व सकाळी तुम्ही म्हणता आज झड लागेल कारण आकाश गडद आहे. आभाळ बघून तुम्ही हवामानातील बदल अचूक ओळखता. मग काळाची लक्षणे तुम्हांस ओळखता येत नाही ?

तुम्ही सर्व थकलेले, कष्टी व जीवनाला कंटाळलेलेलोक, मजकडे या मी तुम्हांस अद्‌भुत विसावा देईन, माझे शब्द ग्रहण करा. व मला तुम्हांस हे शिकवू द्या कि मी सौम्य व दया करणारा आहे. शेवटी तुमच्या जीवास विश्रांती मिळेल. कारण जे मी तुम्हांला विचारतो ते तुमच्या फायद्या चे आहे व जे मी तुम्हांस देतो ते वाहण्यांस हलके आहे.

या पिढीमध्ये ज्यांनी मलाअनुसरण्याचे ठरविले ते एक दिवस राजासनावर बसतील व राज्यांचा, आणि, ज्यांनी आपली मने कठीण केली व वचनापासून वळले, त्या सर्वांचा न्याय करतील.

iÉ¨ ½ÉºÉÉ` Ò VÉÉMÉÉ

मी जातो व तुम्हांसाठी जागा तयार करतो.

हे जाणा की जर मी जातो व तुम्हांसाठी जागा तयार करतो, तर मी परत येईन व तुम्हांस मज बरोबर घेऊन जाईन कारण जेथे मी आहे तेथे तुम्ही ही असावे. तुमची अंतःकरणे अस्वस्थ होऊ देऊ नका. देवावर व माझ्यावर विश्वास ठेवा. माझ्या पित्याच्या घरात खूप जागा आहेत. नसत्या तर मी तुम्हांस तसे सांगितले असते, मला आता गेलेच पाहिजे पण मी पुन्हा येईन. जर तुम्ही मजवर खरी प्रीती करता तर तुम्हांस आनंद होईल. कारण मी पित्याकडे जातो व पिता माझ्यापेक्षा थोर आहे.

आश्चर्य वाटू देऊ नका, जेव्हा मी म्हणतो कि थोड्या वेळाने तुम्ही मला पाहणार नाही. व जास्त वेळ झाला नाही तोच तुम्ही मलापरत पहाल, तुम्ही अश्रु ढाळाल व दुःख कराल परंतु जग आनंद करील. तुम्ही दुःखी व्हाल. परंतु तुमचे दुःख आनंदामध्ये परिवर्तीत होईल.

एक स्त्री प्रसुती समयी दुःखातून व क्लेशातून जाते. पण जेव्हा ती बाळाला जन्म देते, ती आपले सर्व दुःख, वेदना विसरते. कारण जगामध्ये तीचे मुल जन्मल्याचा आनंद तिला होतो.

काही काळ पर्यत तुम्ही दुःखाचा अनुभव घ्याल. परंतु मी तुम्हांस परत पाहीन व तुमची अंतःकरणे आनंदाने भरून जातील व तुमच्याकडून तुमचा आनंद कोणी हिरावून घेऊ शकणार नाही.

+Éi¨ ªÉÉSÉ +Ê¦É´É ÉSÉxÉ

जीवन देण्याची शक्ती आत्म्यामध्ये आहे.

जर तुम्ही माझ्यावर प्रीती करता तर माझ्या आज्ञा पाळा. मग मी पित्या जवळ तुम्हांविषयी प्रार्थना करीन व तुम्हांबरोबर सदैव राहण्यासाठी कैवारी (काळजी घेणार) पाठवील. तो सत्याचा आत्मा आहे. जग त्याचा स्विकार करणार नाही. कारण ते त्याला पाहू शकत नाहीत व ओळखत नाही. पण तुम्ही त्याला जाणाल. कारण तो तुम्हाबरोबर वस्ती करेल व तुम्हांमध्ये राहील.

मी तुम्हांस अनाथ, चिंतायुक्त असे सोडून जाणार नाही. परंतु आता माझे जाणे तुमच्यासाठी हितकारक आहे. कारण जर मी गेलो नाही तर तो कैवारी अर्थात पवित्र आत्मा तुम्हांकडे येणार नाही. पण जर मी गेलो तर त्यास तुम्हांकडे पाठवीन.

जेव्हा तो येईल तेव्हा पाप म्हणजे काय, धार्मिकता म्हणजे काय व न्यायनिवाडा महणजे काय या विषयी जगाला प्रगट करेल. त्यांनी (जगाने) माझ्यावर विश्वास ठेवला नाही म्हणून धार्मिकते विषयी व जगाच्या राजाची सैतानी शक्ती हलवली गेली या संबंधाने न्यायनिवाड विषयी तो जगाची खातरी करुन देईल.

मला तुम्हांस पुष्कळ गोष्टी सांगावयाच्या आहेत पण त्या तुम्हांस आता कळणार नाहीत. पण सत्याचा आत्मा येईल तेव्हा तो सत्याविषयी मार्गदर्शन करील. तो स्वतःविषयी बोलणार नाही. पण जे तो ऐकतो त्या विषयी तो बोलेल व काय येणार आहे हे तुम्हांस दाखविल.

तुम्हांमध्ये माझे गौरव विदित करुन तो माझी स्तुती व गौरव करेल. हे लक्षात घ्या. जे पित्याचे गौरव आहे तेच माझे गौरव आहे. त्यामुळे मी तुम्हांस हे अभिवचन देऊ शकतो, आत्मा येईल व माझा दैवी स्वभाव तुम्हांला विदित करेल.

जर तुमच्या मुलाने भाकरी मागितली तर तुम्ही त्यास दगड द्याल का? जर त्याने मासा मागितला तर साप द्याल का ? अथवा अंडे मागितले तर विंचु द्याल का? जर तुम्ही जगिक असून आपल्या मुलांना काय द्यावे हे तुम्हांस बरोबर कळते, तर मग स्वर्गिय पित्यापासून तुम्हांकडे पाठविले, तो येईल तेव्हा माझ्या विषयी साक्ष देईल. तो तुम्हांस सर्व गोष्टी शिकवील व जे मी तुम्हांस सांगितले होते त्याची आठवण देईल.

जेव्हा कैवारी, सत्याचा आत्मा ज्याला मी पित्यापासून तुम्हांकडे पाठविले, तो येईल तेव्हा माझ्या विषयी साक्ष देईल. तो तुम्हांस सर्व गोष्टी शिकवील व जे मी तुम्हांस सांगितले होते त्याची आठवण देईल.

VÉÒ´ÉxÉÉ°ÉÉ`Ò +É¨ÉjÉhÉ

प्रत्येक जण जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन मिळेल.

एका धनवान व्यक्तीने ऐक मोठी मेजवानी अयोजित केली व अनेकांना मेजवानीचे आमंत्रण दिले. व सर्व तयारी झाल्यावर आपल्या सेवकांना आमंत्रिताकडे पाठविले व सांगितले की ''या जेवणाची सर्व तयारी झाली आहे''.

पण, जे सर्व आमंत्रित होते ते काही ना काही तरी निमित्त सांगू लागले.

एक म्हणाला, ''मी आताच शेत विकत घेतले आहे. व मला ते जाऊन पाहिलेच पाहिजे. तर मला क्षमा करा.''

दुसरा म्हणला, ''मी इतक्यातच गाईबैलाचा कळप विकत घेतला, मला जाऊन त्यांची तपासणी करायलाच पाहीजे. तिसरा म्हणाला ''माझे नुकतेच लग्न झालेय तर मी येऊ शकत नाही.''

सेवक परतले व आपल्या मालकास याची खबर दिली ते ऐकूण तो धनी इसम अतिशय रागावला व त्याने आपल्या नोकरांना आज्ञा केली व म्हणाला ''लवकर जा व नगराच्या सर्व रस्त्यामध्ये जे द्रारिद्री, लंगडे, आंधळे. आजारी भेटतील त्या सर्वांना गोळा करून आणा.

सेवकांनी त्याच्या आजेप्रमाने केले व त्यास म्हणाले ''मालक आम्ही तुमच्या म्हणण्या प्रमाणे केले तरी देखिल जेवणघरात अजून जागा आहे''.

मग तो धनी उत्तरला ''परत जा व सडकांमध्ये, शेतांवर जेथे तुम्हांला लोक भेटतील त्यांना आग्रहाने घेऊन या. माझे जेवणघर भरले पाहीजे. मी तुम्हांस सांगतो, जे मुळामध्ये आंमत्रित होते त्यातील एक ही जण मेजवानीचे अन्न चाखणार नाही.

जे माझ्या वचनांवर व ज्याने मला पाठविले त्याच्यावर विश्वास ठेवतात. त्यांस सार्वकालिक जीवन मिळेल व त्यांजवर न्यायनिवाड्यांचा प्रसंग येणार नाही. व ते मरणातून जीवनात पार गेले आहेत. या गोष्टीचे आश्चर्य वाटू देऊ नका कारण वेळ आली आहे की मृत देखील देवाच्या पुत्राची वाणी ऐकतील व जे वाणी ऐकतील त्यांस जीवन मिळेल. आपल्या कबरांमध्ये मृत त्याची वाणी ऐकतील. व ज्यांनी चांगले केले ते जीवनाच्या पुनरुत्थासाठी उठतील व ज्यांनी वाईट केले ते न्यायाच्या पुनरुत्थासाठी उठतील.

प्रभु येशु ख्रिस्ताला व ज्याने त्याला पाठविले त्या खऱ्या देवाना ओळखणे हेच सार्वकालिक जीवन आहे. माझी वचने आपल्या अंतःकरणात ठेवा. कारण देवाने जगावर एव्हढी मोठी प्रीती केली कि त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला या साठी की जो कोणी त्याजवर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हावे. स्वर्गाच्या राज्याची ही सुवार्ता सर्व राष्ट्रामध्ये सांगितली जाईल व मग शेवट येईल.

¶É ´É] SÉÉ EòÉ³

मी तुम्हांस खचीत सांगते, हे सर्व पुर्ण होईपर्यंत ही पिढी नाहीशी होणार नाही.

एक जमिनदार होता त्याने एक द्राक्षमळा लावला आणि द्राक्षरसासाठी कुंड घातले. व त्याने द्राक्षमळ्या भोवती मोठे कुंपण घातले व एक उंच मनोरा देखरेखीसाठी बांधला व माळ्यांना भाड्याने देऊन तो दुर परदेशी निघुन गेला.

मग हंगामाच्या वेळी त्याने आपले नोकर माळ्यांकडे पाठवून आपला नफ्यातील हिस्सा मागितला परंतु माळ्यांनी नोकरांचे हाल केले, एकाला मारले, एकाचा खून केला व एकाला दगडमार केली.

दुस-या वेळी जमिनदाराने दुसरे नोकर पाठवून नफ्या तील आपला हिस्सा मागितला. पण त्यांच्या बरोबर माळ्यांनी तसेच वर्तन केले.

शेवटी त्याने आपल्या मुलास पाठविले व असा विचार केला कि निदान ते माझ्या मुलाला आदराने वागवतील.

पण जेव्हा माळ्यांनी मुलाला येतांना पाहीले तेव्हा विचार केला, अरे हा तर वारीस आहे याला आपण मारुन टाकू म्हणजे आपली जमिन होईल.

मग त्यांनी त्यास द्राक्षमळ्यातून बाहेर काढले व मारुन टाकले मी तुम्हांस विचारतो, जेव्हा द्रक्षमळ्याचा मालक शेवटी येईल तेव्हा या माळ्यांचे काय करेंल ?

माझ्या लोकांनो, ज्या तुम्ही संदेष्टयांना मारुन टाकिले व तुम्हांकडे पाठविलेल्यांना झिडकारले, कितीदा मला वाटले जशी कोंबडी आपल्या पिलांना आपल्या पंखाखाली गोळा करते तसे तुम्हांस करावे. पण तुम्हांस तसे कधी वाटले नाही. पाहा, तुमचे घर तुम्हांकरिता ओसाड पडले आहे. व जेव्हा सर्व ''प्रभुच्या नावाने येणारा धन्यवादित'' असे म्हणतील त्या वेळे पर्यंत तुम्ही मला पाहणारच नाही.

तुमच्या दिवसांमध्ये तुमच्या जवळ असलेल्या सार्वकालिक शांतीला तुम्ही ओळखले असते तर, पण आता ती तुमच्या दृष्टीआड करण्यांत आलो आहे. आकाशातील शक्ती हलवलीश जाईल. व पृथ्वीवर किती उत्पात होतील या शंकेने लोकांची ह्रये भितीने बंद पडतील.

शेवटच्या काळात दानिएल संदेशट्याने सांगितल्या प्रमाणे ओसाडीचा अमंगळ पदार्थ पवित्रस्थानात उभा असलेला तुम्ही पाहाल. त्यावेळी जे नगरात राहतात त्यांनी डोंगराकडे पळून जावे. के घराच्या छप्परावर असतील त्यांनी खाली येऊन घरातून काही घ्यावे म्हणून वेळ घालवू नये. किंवा शेतावर काम करणा-यांनी वस्त्रे घेण्यासाठी घरी माघारी येऊ नये. त्या दिवसात गरोदर व स्तन पाजणा-या स्त्रीया यांचे हाल होतील. तुमचे पलायन हिवाळ्यात अथवा शब्बाथ दिवशी न हो यासाठी प्रार्थना करा. कारण जगाच्या आरंभापासून झाले नाही व पुढे ही येणार नाही. असे मोठे संकट येईल. ते दिवस थोडे केले नसते तर कोणाचाही निभाव लागला नसता. परंतु देवाच्या निवडलेल्या लोकांसाठी हे दिवस कमी करण्यांत आले आहेत.

पहा असे दिवस येतील जेव्हा तुमचे शत्रु तुमच्या भिंती सभोवती खंदक खणतील, व प्रत्येक बाजूने तुमची कोंडी करतील. ते तुम्हांस व तुमच्या मुलास धरुन जमिनीवर आपटतील व एकही दगड उभा ठेवणार नाहीत. हे सर्व (कष्ट) अश्यासाठी होतील कारण जेव्हा देव प्रत्येक्ष तुम्हांकडे आला होता. तेव्हा तुम्ही त्याला न ओळखण्याची चूक केली.

या मंदिराच्या सुदंर भींती तुम्ही पाहता ना! मी तुम्हांस खर्चीत सांगतो, पाडला जाणार नाही असा दगडावर दगड येथे राहणार नाही, विदेश्यांचा काळ पूर्ण होईपर्यंत यरुशलेम विदेश्यांच्या पायाखाली तुडविली जाईल.

जेव्हा तुम्ही लढाया व नाशाची धामधूम ऐकाल तर भितीने घाबरु नका. कारण या गोष्टी प्रथम होणे आवश्यक आहे, पण इतक्यात शेवट होत नाही. राष्ट्र, राष्ट्रांविरुध्द व राज्य, राज्यांविरुध्द उठेल. भयंकर उत्पात व मोठी चिन्हे आकाशात होतील. सूर्य, चंद्र व तारे यामध्ये चिन्हे प्रगट

होतील. तेव्हा पृथ्वी वरील राष्ट्रे पीडा, यातना यामध्ये असतील. समुद्राच्या लाटांच्या गर्जनेप्रमाणे सर्व गोधळाची परिस्थिती असेल. त्यावेळी जागोजागी भूकंप, मऱ्या व दुष्काळ पडतील परंतु ही दुःखाची सुरुवात आहे. कारण पाप अतिशय वाढले आहे व प्रीती थंडावली आहे.

तुमचा विश्वासघात होईल व तुम्हांला मारुन टाकण्यात येईल. माझ्या नामामुळे सर्व राष्ट्र तुमचा द्वेष करतील. परंतु सांभाळा व या गोष्टींपासून सुटका व्हावी व मनुष्याच्या पुत्रासमोर उभे राहण्यास समर्थ व्हावे म्हणून सतत प्रार्थना करा.

अंजिराच्या झाडावरुन शिका. जेव्हा त्याच्या डहाळीला नवी पालवी फुटते, तेव्हा तुम्हांस समजते की उन्हाळा जवळ आला आहे. मसिहाच्या परत येण्याचा तो दिवस व ती घटका कोणालाही माहीत नाही. स्वर्गातील देवदूतांना देखील नाही. फक्त पित्याला ठाऊक आहे. परंतु जेव्हा या गोष्टी तुम्ही घडतांना पहाल, तेव्हा जाणा कि तो दिवस समीप आहे.

{ÉxÉ® ÌÉMÉ¨ ÉxÉ

जागृत रहा, प्रभु येईल ती वेळ तुम्हांस ठाऊक नाही.

कोणी तुम्हांस फसवू नये म्हणून जपा. कारण शेवटच्या काळी अनेक माझे नाव घेतील व म्हणतील ''मी ख्रिस्त आहे.'' व तुम्हांस फसवतील. खोट संदेष्टे उठतील व बहुतांस त्यांच्या खोट्या गोष्टीवर विश्वास ठेवण्यास भाग पाडतील.

कोणी तुम्हांस म्हणाले इथे ख्रिस्तासारखा कोणी आहे, तिथे ख्रिस्तासारखा कोणी आहे, तिथे ख्रिस्ताप्रमाणे कोणी आहे तर विश्वास ठेवू नका. कारण पुष्कळ खोटे संदेष्टे व खोटे ख्रिस्त उठतील व अद्भूत चिन्हे दाखवतील. कदाचित धार्मिकसुध्दा फसवले जातील.

जर ते तुम्हांस म्हणतील, पहा तो अरण्यात आहे तर मला शोधत तेथे जाऊ नका किंवा ते म्हणतील तो एका गुप्त स्थळी आहे व फक्त आम्हांला ठाऊक आहे, तर त्यांच्यावर विश्वास ठेवू नका. कारणजशी आकाशात वीज क्षणार्धात चमकून पूर्वेकडून पश्चिमेला जाते तसे मनुष्याच्या पुत्राचे येणे होईल.

शेवटच्यावेळी मनुष्याच्या पुत्राचे चिन्ह आकाशात प्रगट होईल व पृथ्वी व राष्ट्रे यांचा थरकाप होईल. कारण ते मसीहाला, मनुष्याच्या पुत्राला सामर्थ्यात व गौरवात येतांना पाहातील व ते मनुष्याच्या पुत्राला जिवंत -देवाच्या उजव्या हातास बसलेला पाहातील तसेच मेघांवर आरुढ होऊन येतांना पहातील व तो आपले दिव्यदूत पाठवील ते तुतारीचा मोठा नाद करतील व ते पृथ्वीच्या दिगंतापासून, चारी दिशांहून त्याचे निवडलेले लोक गोळा करतील व प्रत्येकाला त्यांच्या कामा प्रमाणे प्रतिफळ मिळेल.

जसे नोहाच्या दिवसात घडले तसे मनुष्याच्या पुत्राच्या दुस-या येण्याच्या वेळी घडेल. नोहाच्या दिवसात लोक खात - पिता होते. लग्न करुन देत होते व बेदकारपणे मौजमजा करत होत अगदी नोहा तारवात जाऊ पर्यत पुर येणार या चेतावणी कडे त्यांनी पूर्णपणे दुर्लक्ष केले.

तसेच लोटाच्या दिवसांमध्ये होते. लोक खात - पित होते, विकत घेत होते व देत होते. पेरणी करत होते, घरे बांधत होते. पण ज्या दिवशी लोटाने सदोम सोडले व आकाशातून अग्नी व गंधक यांचा पाऊस आला व त्या सर्वाचा नाश झाला. तसेच मनुष्याच्या पुत्राच्या येण्याच्या दिवशी होईल.

तुमची अंतःकरणे जगिक सुखे, चैनवाजी, संसाराच्या चिंता यांनी दडपुन टाकू नका. माझे येणे तुम्हांस बेसावध असे न पाहो कारण आधीच लावलेला सापळा जसा उसळीमारून पकडतो तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे आक्समात येणे पृथ्वीच्या रहीवाश्यांवर येईल.

दोघे जण शेतात काम करीत असतील तर एक घेतला जाईल व एक मागे राहील. दोन स्त्रीया जात्यावर दळत असतील तर एक घेतली जाईल व एक मागे राहील. जागृत रहा कारण तुमचा प्रभु केव्हां येईल हे तुम्हास ठाऊक नाही. पण हे जाणा, समजा घरात राहण्यांना माहीत आहे की चोर कधी-येईल व घर फोडेल. तर ते जागेच राहतील व चोराला त्यांचे घर लूटू देणार नाहीत. यास्तव तुम्हींही सिध्द् असा कारण तुम्हांस वाटत नाही अश्या घटकेस मनुष्याचा पुत्र येईल.

मी तुम्हांस खात्री देतो, जे तुम्ही पाहता ते पाहाण्याची इच्छा पुष्कळ संदेष्टे व राजे यांनी बाळगली परंतु त्यांना तशी संधी मिळाली नाही. त्याचप्रमाणे जे आता तुम्ही ऐकता ते ऐकण्याची इच्छा त्यांनी बाळगली परंतु ऐकू शकले नाही कारण त्यांस तशी संधी मिळाली नाही, जेंव्हा की तुम्ही सर्व भविष्यवाणी खरी होताना पाहील.

तुमची अंतःकरणे तयार ठेवा कारण तुम्ही अपेक्षा करणार नाही अश्या घटकेस मनुष्याचा पुत्र येईल.

दहा कुमारींची गोष्ट ऐका, त्यांनी आपले दिवे घेतले व त्या वराला सामोऱ्या जाण्यास निघाल्या. यात पाच कुमारी शहाण्या होत्या व पाच कुमारी मुर्ख होत्या. ज्या मुर्ख होत्या त्यांनी आपल्याबरोबर दिवे तर घेतले होते पण जास्तीचे तेल घेतले नव्हते. पण पाच शहाण्या कुमारी आपल्या दिव्यासाठी तेल घेतले होते.जेंव्हा वराला येण्यास विलंब होऊ लागला तेंव्हा त्या थकल्या व झोपी गेल्या.

मग मध्यरात्री आरोळी आली. पाहा वर आला आहे, त्याला भेटण्यास चला.

त्या घाईघाईने उठल्या व आपले दिवे नीट करु लागल्या. मुर्ख कुमारी, शहाण्या कुमारींना म्हणाल्या ''आम्हांला थोडेसे तेल द्या कारण आमचे दिवे विझले आहेत.''

पण शहाण्या कुमारी म्हणाल्या, ''आम्ही ते देऊ शकणार नाही कारण ते आपल्या दोघांना पुरेल इतके नाही तर जा व तेल विकणा-यांना उठवून आपणासाठी तेल विकत घ्या''.

पण त्या तेल विकत घेण्यासाठी गेल्या असता ''वर'' आला व ज्या कुमारी त्याला भेटण्यास तयार होत्या, त्या त्याच्या बरोबर लग्नास आत गेल्या व दार बंद झाले.

नंतर त्या मुर्ख कुमारी परत आल्या व दार ठोठवून म्हणाल्या, ''प्रभुजी, प्रभुजी आम्हांला आत घे''.

तेंव्हा त्याने उत्तर दिले, ''मी तुम्हांस खचीत सांगतो की मी तुम्हांला ओळखत नाही.''

धनी येऊन ज्या दासाला जागृत, व त्याची वाट पाहतांना पाहील तो दास धन्य. तो रात्रीच्या दुस-या किंवा तिस-या प्रहरी येऊन त्यांस असे पाहील तर तो दास धन्य. मी तुम्हांस खचीत सांगतो धनी आपले मेजवानीचे वस्त्र टाकेल व त्या दासाला आपल्या बरोबर भोजनाचे आमंत्रण देईल व स्वतः उठून त्याला वाढेल जसे एखाद्या सन्मानीय पाहुण्याला वाढतात तसे.

म्हणून सावध व जागृत रहा. कारण तुम्हांस ठाऊक नाही तो दिवस व ती वेळ कोणती आहे, जेंव्हा मनुष्याचा पुत्र पुन्हा येईल. म्हणून तयारीत जगा व तुमचे दिवे लावलेले असावेत त्या दासाप्रमाणे जो धनी येईल व दार ठोकील व आपण तत्काळ उघडावे म्हणून त्याची वाट पाहणाऱ्या दासा सारखे व्हा.

नियमशास्त्राचा (देवाच्या शब्दांचा) एक फाटा रद्द होण्यापेक्षा आकाश व पृथ्वी नाहीशी होणे सोपे आहे.

भाग ६ & वा

ÊLÉºiÉÉSÉ {ÉI´ÉÒ´É® lÒ±É

¶É ´É]i SÉ Ên´ÉºÉ

Ê´ É+ÉÉ°ÉPÉÉ¡É

मनुष्याचा पुत्राविषयी संदेष्ट्यांनी लिहीलेल्या सर्व गोष्टी पुर्ण होतील. त्याला अविश्वासणाऱ्या-यांच्या हाती धरुन देण्यात येईल. त्याची थट्टा व विटंबना होईल, त्याजवर थुकतील, त्याला फटके मारतील व जीवे मारतील. पण तिस-या दिवशी तो पुन्हा उठेल.

लवकरच मला हे जग सोडले पाहिजे. काही काळ पर्यत मी जिथे जातो तेथे तुम्हांस माझ्या बरोबर येता येणार नाही. मी दुःख भोगण्यापूर्वी आपण एकत्र वल्हांढणाचे शेवटचे भोजन घेऊ. मी तुम्हांस खचित सांगतो जे सांगितले होते, ते देवाच्या राज्यात पूर्ण होईपर्यत मी वल्हांढण साजरा करणार नाही. व तसेच देवाचे राज्य येईपर्यत मी द्राक्षाचा उपज पिणार नाही.

भाकरी माझे शरीर दर्शवते जे तुम्हांसाठी दिले गेले. माझ्या स्मरणार्थ हे करा. हा द्राक्षरस तारणासाठी देवाचा नविन करार दर्शवतो त्याच्यावर माझ्या रक्ताचा शिक्का आहे. जे रक्त तुमच्यासाठी वाहीले गेले.

संदेष्ट्यांनी सांगितल्या प्रमाणे मला माझे जीवन दिलेच पाहीजे. पण त्या मनुष्यासाठी हे किति दुःखद आहे ज्याने मनुष्याच्या पुत्राचा विश्वासघात केला. त्या मनुष्यासाठी तो जन्मला नसता तरच बरे होते. मी हे सर्व तुम्हांविषयी बोलत नाही कारण माझ्या निवडलेल्या लोकांना मी जाणतो. परंतु असे लिहीले आहे, ''जो माझी भाकरी खातो त्याने मजवर आपली टाच उचलली आहे, ''मी हे सर्व घडण्याआधीच तुम्हांस सांगत आहे म्हणजे नंतर तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवाल.

तुम्ही अभिमानाने माझ्यासाठी आपले जीवन देण्यास तयार आहात का.? पण ज्या रात्री मला विश्वासघाते पकडून देण्यात येईल तेंव्हा तुम्ही मला सर्व सोडून जाल. कारण संदेष्ट्यांनी लिहीले आहे'' मी मेंढपाळांवर वार करीन म्हणजे सर्व मेंढरे विखरतील.

हे पित्या माझी प्रार्थना ऐक. शक्य असेल तर हा वाईट अनुभव माझ्यावरुन टाळून जाऊ दे परंतु माझ्या इच्छे प्रमाणे नव्हे तर तुझ्या इच्छेप्रमाणे होऊ दे.

तयार रहा. मनुष्याचा पुत्र पापी मनुष्यांच्या हाती धरुन दिला जाण्याची घटका आली आहे. काळजी घ्या, तलवारीने जगणारे, तलवारीने मरतील.

परंतु हे कसे काय की तु चुंबन देऊन मनुष्याच्या पुत्राचा विश्वासघात करत आहेस, एका चोराप्रमाणे मला अटक करता तेही तलवार, दंडुका बरोबर घेऊन? रोज मी तुम्हांबरोबर मंदिरात असे तेंव्हा तुम्ही माझ्यावर हात टाकला नाही पण ही घटका तुमची आहे. व अंधकाराची शक्ती कार्यरत आहे.

तुम्हांला याची जाणीव नाही. का? की मी प्रार्थना केली तर पिता देवदूतांच्या सैन्यांच्या बारा तुकड्या पाठवून माझे रक्षण करील. परंतु असे झाले तर शास्त्रलेख कसा पुर्ण होईल? ज्यामध्ये हे असेच होणार याबद्दल लिहीले आहे.

मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव झाले आहे व त्याच्याठायी देवाचे गौरव झाले आहे.

ºÉxÉÉ´ ÉhÉÒ (JÉ] ±ÉÉ) ´É ´ÉvÉºiÉ¦É :

जो पर्यंत वरुन दिला जात नाही तो पर्यंत तुला मजवर काहीच अधिकार (शक्ती) नाही.

हे सर्व प्रश्न विचारुन तु माझी परिक्षा का घेतो? ज्यांनी माझे ऐकले आहे त्यांच्याचवळ चौकशी कर. मी काय बोललो हे त्यांना चांगल्या रितीने ठाऊक आहे. मी माझा संदेश गुप्तपणे दिला नाही. पण जगाने ऐकावे म्हणून मोठ्याने सांगितला. सर्व प्रार्थना स्थळांमध्ये व मंदीराच्या आवारात जेथे माझे अनुयायी एकत्र जमत तेथे मी सर्व लोकांच्या समोर शिकवत असे.

जर माझ्या बोलण्यामुळे यदाकदाचित तुमचे नियम भंग झाले असतील तर तसा मला पुरावा द्या. पण जर मी सत्याविषयी बोललो आहे तर मला का मारता ?

माझे राज्य या जगाचे नाही. असते तर माझ्या अनुयायांनी मला तुमच्या हाती पडू दिले नसते. परंतु माझे राज्य ''जगिक राज्य'' नाही.

तर जेंव्हा तुम्ही मला राजा म्हणता ते बरोबर आहे. कारण यासाठीच मी जन्मलो व या जगात आलो. व अश्यासाठी मी सत्याची साक्ष द्यावी. जे सत्यावर प्रेम करतात त्यांना माझा संदेश समजतो.

आता या जगाचा राजकुमार बाहेर फेकला जाईल. मला पुथ्वीपासून उंच केले तर मी सर्वास आपणाकडे ओढीन.

मी आपला जीव परत घेण्यासाठी देतो म्हणून पिता मजवर प्रीती करतो. कोणी ही मनुष्य मजपासून घेत नाही तर मी आपणाहून आपला जीव देतो. कारण मला तो देण्याचा अधीकार आहे तसेच तो परत घेण्याचाही अधिकार आहे. कारण पित्याने मला ही शक्ती व अधिकार दिला आहे. ''हे पित्या. त्यांस क्षमा कर, कारण ते काय करतात हे त्यांस कळत नाही''.

एलोई एलोई लमा सबक्तनी

{ÉxÉ¯ û i lÉÉxÉÉSÉ +xÉEò® ihÉ:

अहो मुर्खानो व संदेष्टयांनी सांगितलेल्या सर्व गोष्टींचा विश्वास धरण्यास मितमंद असणाऱ्यांनो, ख्रिस्ताने ही दुःखे सोसावी व आपल्या गौरवात जावे याचे अगत्य नव्हते काय? यापुढे विश्वासहीन राहू नका तर विश्वास ठेवा.

जेंव्हा मी तुम्हांमध्ये होतो तेंव्हा मी तुम्हांस हेच सांगत होतो की माझ्या विषयी जे मोशेच्या नियमशास्त्रात, स्तोत्रकर्त्यांनी व संदेष्टयांनी लिहीले आहे ते परिपूर्ण व्हावे. हेच की ख्रिस्ताने दुःख सोसावे व तिस-या दिवशी मृत्युमधून पुन्हा उठावे. व येरुशलेमापासून सुरुवात करुन सर्व जगाला येशुख्रिस्ताच्या नावामध्ये पापापासून पश्चाताप व क्षमा यांचा संदेश सांगितला जावा.

मी कोठून आलो व कोठे जाणार ते मला ठाऊक आहे. परंतु मी कोठून आलो व कोठे जाणार हे तुम्ही सांगु शकणार नाही. तुम्ही या पृथ्वीवरचे आहात पण मी वरचा (स्वर्गाचा) आहे. तुम्हीं या जगाचे आहात पण मी या जगाचा नाही.

स्वर्गीय पित्याचा पुत्र जो स्वर्गातून खाली उतरला या खेरीज कोणी चढून स्वर्गात गेलेला नाही. जा व बंधूस सांग कि तुमचा व माझा पिता, व माझा व तुमचा देव याच्याकडे मी वर जातो.

तुम्हीं का घाबरला व शंकेने तुमची अंतःकरणे का भरली. ?

तुम्हांस शांती असो, माझे हात व पाय पहा. मला स्पर्श करा व माझ्या पुनरुत्थानाची खात्री करा. कारण भुतांना मांस व हाडे नसतात जशी मला आहे हे तुम्ही बघता. तुम्ही मला पाहिले म्हणून विश्वास धरता. पाहिल्यावाचून विश्वास धरतात ते धन्य.

आणखी थोड्या वेळाने जग मला पाहणार नाही तरी माझे सान्निध्य तुम्हांबरोबर राहील. कारण मी जीवंत आहे आणि तुम्हींही जींवत राहाल.

xÉ ½|¨ ÉÒ

जसे मला पित्याने पाठविले, मी तुम्हांस पाठवत आहे.

अश्यासाठी जा व सर्व राष्ट्रांना शिकवा व पिता, पुत्र व पवित्र आत्मा यांच्या नावामध्ये त्यांस बाप्तिस्मा द्या. जा व जगामध्ये या सुर्वातेची घोषणा करा. जे विश्वास ठेवतील व बाप्तिस्मा घेतील त्यांस नविन जीवन मिळेल. पण जे विश्वास ठेवणार नाहीत त्यांचा नाश होईल.

पित्याचे जे अभिवचन तुम्ही मजपासून ऐकले त्याची वाट पहा. बाप्तिस्मा करणाऱ्या योहानाने आपल्या शिष्यांचा बाप्तिस्मा पाण्याने केला. परंतु तुमचा बाप्तिस्मा पवित्र आत्म्याने होईल.

जेंव्हा तुम्हांवर पवित्र आत्मा येईल तेंव्हा तुम्हांस नवे सामर्थ्य प्राप्त होईल व येरुशलेमापासून सुरुवात करुन सर्व यहूदियात व शमरोनात व पृथ्वीच्या शेवटच्या टोकांपर्यत तुम्ही माझे साक्षी व्हाल. पवित्र आत्म्यास ग्रहण करा.

जे काही मी तुम्हांस शिकवले ते लोकांस शिकवा व लक्षात ठेवा, मी नेहमी तुम्हांबरोबर आहे. अगदी या जगाच्या शेवटापर्यत.

ºÉn¦É +xÉGò¨ ÉÊhÉEòÉ :

भा १ ला

(¨ ÉÒ EòÉ hÉ +É½ +ºÉ iÉ¨ ½Ò ¨ ½hÉiÉÉ.?)

धर्माचा प्रश्न (   )

१) मत्तय २६:६,२) मार्क ८:२८ ते २१,३) मार्क ७:७-९, ४) मत्तय ८:२५, योहान ८:४४, ५) मत्तय २३:१३-२८, योहान ५:४४, ६) मत्तय २३:२९-३४, ७) मत्तय १५:७,८, यशया २९:१३, ८) लूक १६:२५, ९) मत्तय ८:११:१२, ५:२०

प्रकाश -

१) योहान १२:४६, ८:१२, २) योहान ३:१९-२१, ३) योहान ५:३३, ३५, १०:३५, ३८, १:४, ४) मत्तय ६:२२, २३, ५) योहान ११:९, १०, १२:३५ मत्तय १५:१४, योहान १२:३६, ६) लूक ८:२६, मत्तय ५:१४, १६, लूक ८:१७, मत्तय १०:२७.

प्रगटीकरण -

१) योहान १२:२३, २) योहान ४:५०, ३) योहान ८:२७:१८, ५:३२,२४ ४) योहान ७:१८, ५) योहान ५:२८, ६:३८, १८:३७, ६) योहान १०:३०, १०:१०,९, ७) योहान १०:२८, १४:२७, ४:३२,३६, १५:११, ८) योहान ६:४०, ९:३५,३७.

जीवन शब्दः
१) योहान १२:४९, २) योहान १४:२४, ५:४, ३) योहान ५:२५ ४) योहान ५:३९, ४०, ५) योहान ५:३७, ३८, ६) योहान १०:३६, ७) योहान २४:६, ६:६३, ८) योहान १२:४७ ९) मत्तय २४:३५

पिता -
१) मत्तय २२:४२, २) मत्तय २२:२७, योहान ७:२९ ३) योहान ७:२९, १४:९, १० ४) योहान २०:३०, १६:१५, २८, ५) योहान ५:१९:-२१, ६) योहान ५:१९, २६, २७ ३० ८) योहान ८:२५, २६, ८) योहान ८:२८

उत्तम मेंढपाळ -
१) लूक १२:३२, २) योहान १०:१४, १५, २७-२९, १६, ३) योहान १०:२-५ ४) योहान १०:११, १२, ५) योहान १०:७, १, ८, ९, ६) योहान १०:१०

आत्म्यासाठी अन्न -
१) मत्तय ४:४, अनुवाद ८:३, २) योहान ६:३४, ४८-५१, ३) योहान ६:२७, ४) योहान ६:४९, ३२, ३३, ५) योहान ४:१०,१३,१४, ६) योहान ७:३७, ३८

भाग - र रा
(नविन राज्य)

स्वर्गाचे राज्य -
१) मत्तय ११:१२, २) मत्तय १३:२४-३०, ३८-४३, ३) १२:२५-२९, ४) मत्तय २१:४२, ४३, ५) मार्क ३:२८, २८, मत्तय २१:३१, ३२, ६) मत्तय ७:२१, लूक १३:२५-२७, मत्तय ७:२२, २३, ७) लूक ८:१०, ८) मत्तय २५:१४-३०, ९) मत्तय २०:१ ते १३, २२:१४, १०) मत्तय १३:४५, ४६, ११) मत्तय १३:४४, १२) मार्क ४:२६-२९, २३) मत्तय १३:३१-३३, १४) मत्तय १३:४७-५०, १५) लूक २२:३५, मत्तय ६:३४, २७, १६) मत्तय ६:२६, १७) मत्तय १०:२९, ३०, १८) मत्तय ६:२८-३३.

राज - आज्ञा -
१) मर्क १२:२९, ३०, अनुवाद ६:४, २) मार्क १२:३१, लेवीय १९:१८ ३) मार्क १२:३१, योहान १५:१२,१३, मार्क १२:३१, ४) मत्तय ५:१९, योहान १५:११, ५) मत्तय ५:४३-४७, ६) योहान १३:३४, १४:२३, ७) योहान १६:२७, १५:९, १०, ८) लूक १०:३०-३७

भाग -उरा
(महत्वाचे धडे)

नविन सिध्दांत -
१), २) मत्तय ७:२४-२७, ३) लूक १८:१०-१४, १६, १७, ४) योहान ७:१७, १६, ५) योहान ४:२१-२४, लूक १९:-४० ६) मत्तय १२:३-१२, योहान ७:२३, २४, ७) योहान ९:३९.

आशिर्वाद
१), २) लूक ११:२७, मत्तय २४:४६, ३) मत्तय ५:३-१२, ४) योहान २०:२९, मत्तय १३:१६, ५) मत्तय २५:३४.

प्रार्थनेचे सामर्थ्य -
१) योहान १६:२४, २) लूक ११:५-१०, ३) लूक १८:२-८, ४) मत्तय ६:७,८ ५) मत्तय २१:१३, यशया ५६:७, ६) मत्तय ६:६, मार्क ११:२४, योहान १५:१६, ७.

स्वर्गातील संपत्ती -
१) लूक ६: ३१, २) लूक १६: १९-३१, ३) लूक ६:३४, ३०, ५) मार्क १२:४३, ४४, ५) मार्क १०:२४, २५, २७, ६) मत्तय ६:१९-२१ ७) मत्तय ६:१, २ ८) मत्तय ६:३,४, ९) लूक ६:३८, १०) लूक १२:१६-२१, मत्तय १६:२६.

पर्वत हलवणारा विश्वास -
१) मत्तय ९:२९, २) मत्तय ८:११, १२, ३) १८:१९, २०, ४) मार्क १६:१७, १८, ५) मत्तय १७:२०, मार्क, ११:१७, १८, ५) मत्तय १७:२०, मार्क, ११:२४, ६) मत्तय १८:१८ ७) मार्क ५:३६, ९:२३.

सहनशिलता, दया व क्षमा -
१) लूक, ७:४७, २) लूक ७:४१, ४२, ३) मत्तय १८:२३-३५, ४) मत्तय १८:२२, ५:२५, ५) मत्तय ५:३८, -४२, ६) मार्क ११:२५, ५:२३, २४, ७) मत्तय ६:१४.

फलदायी - जीवनावर -
१) मत्तय ७)१६, २) मत्तय ५:१३, ७:१७-२०, ३) लूक १३:६-९, ४) योहान १५:८ मत्तय १२:३५, ५) मत्तय १३:३-८, १८-२३.

आरोग्य आणि शरीर व आत्मा यासाठी आरोग्यप्राप्ती -
१), २) मत्तय ९:१२, १३, होशय ६:६, लूक १३:१६, ३) मत्तय ९:५, ६:२, ८:१३, लूक ८:४८, ४) लूक १५:५-७, ५) लूक १४:८-२०.

भाग - ४ था
(नविन-जीवनासाठी पाचारण)

पाचारण -
१) योहान १५:२६, २) मार्क १०:१८-२२, ३) मत्तय १६:२४, २५, ४) मत्तय २२:२-१४, मार्क १:१५, योहान १५:१९, ५) योहान ६:४४, ३७, ६) योहान १:५०, ७) मत्तय ७:२३, १४, लूक २३:२४

दुस-या जन्मासंबंधाने -
१) योहान ३:७, २) योहान ३:३, ५, ३) योहान ३:६, ८, ४) मत्तय ९:१६, १७, ५) योहान ३:१०, १२, ६) योहान ३:१७, १८, ७) योहान ११:२५, २६, ४०, ८) योहान ४:३४, ६:२९, ९) लूक १५:११-३२, १०) मत्तय १८:३, ११, १४, ११) योहान ३:१६, -११:२६.

शिष्य आणि सेवक -
१) मत्तय ६:२४, २) लूक १४:२८-३३, ३) लूक १६:१०-१२ ४) मत्तय १०:१६, ४) मार्क १०:४२-४५, योहान १३:१७, ६) योहान ८:३२, मत्तय २३:२-१२, ७) मत्तय २५:३१-४६, ८) योहान १३:१३-२५

मोठी कामगिरी -
१) लूक ९:६०, २) लूक १०:२, ९:६२, ३) योहान १४:१२, १२:२६, ४) मत्तय १०:७,८, ५) मत्तय १२:३०, ६) लूक १०:५-७, ७) योहान १३:२०, ८) मत्तय १०:२७-२०, योहान १५:२०, २१, ९) योहान १५:२२-२५, स्तोत्र ३५:१९, १०) लूक १२:४९-५३ मत्तय १०:२१, ११) मत्तय १०:१३, १४,१५, योहान १५:१८, १२) योहान १५'१९, १३) लूक १०:१६, मत्तय १०:२२, १४) योहान १६:३३.

येशुची शिष्यांकरिता प्रार्थना -
१), २), योहान १७:१ ते २६.

भाग - ५ वा
(अभिवचन)

ही पिढी -
१) मार्क ८:३८, २) मत्तय १२:३९-४२, ३) मत्तय ११:१६-१९, ४) मत्तय १२:३४, ५) मत्तय १६:२,३, ६) मत्त ११: २८-३०, ७) मत्तय १९:२८.

तुम्हांसाठी जागा -
१) योहान १४:२, २) योहान १४:१-३, ३) योहान १६:१९, २० ४) योहान १६:२१, २२.

आत्माचे अभिवचन -
१) योहान १४:२, २) योहान १४:१-३, ३) योहान १६:१९, २० ४) योहान १६:२१,२२.

जीवनासाठी आमंत्रण -
१) योहान ३:१६, २) लूक १४-१६-२४, ३) योहान ५:२०, २५, २८, २९ ४) योहान १७:३, ३:१६, मत्तय २४:१४.

शेवटचा काळ -
१) मत्तय २४:३४, २) मत्तय २१:३३-३९, ३) लूक १३:३४, ३५ ४) लूक १९:४२, २१:२६, ५) मत्तय २४:१६-२२, ६) लूक ४३, ४४ ७) मत्तय २४:२, लूक २१:२४, ८) लूक १०:२४, मत्तय २४:४०-४४, ९) मत्तय २५:१-१२, १०) लूक १२:३७, ३८ ११) मत्तय २५:१३, लूक १२:३६, ३७, १२) लूक १६:१७.

भाग - ६ वा
(ख्रिस्ताचे पृथ्वीवरील शेवटचे दिवस)

विश्वासघात -
१) लूक १८:३२-३३, २) योहान १३:३३, लूक २२:१५, १६, १८-२०, ३) मत्तय २६:२४ योहान १३:१८, स्तोत्र ४१:९, योहान १३:१९, ४) योहान १३:३८, मार्क १४:२७, जख-या १३:७, ५) मार्क १४:३६, ६) मार्क १४:४१, मत्तय २६, ५२, ७) लूक २२:४८, ५२, ५३, ८) मत्तय २६:५३, योहान १३:३२.

सुनावणी व वधस्तंभ -
१) योहान १९:११ २) योहान १८:२९, २०, २३ ३) योहान १८:३६, ३७ ४) योहान १२:३१, ३२, ५) योहान १०:१७, १८, ६) लूक २३:३४ मत्तय २७:४६

पुनरुत्थानाचे अनुकरण -
१) लूक २४:२५, २६, योहान २०:२७, २) लूक २४:४४, ४६, ४७ ३) योहान ८:१४, २३, ४) योहान ३:१३, २०:१७, ५) लूक २४:३६-३९, योहान २०:२९, ६) योहान १४:१९.

नेहमी -
१) योहान २०:२१ २) मत्तय २८:२०, मार्क १६:१५, १६, ३) प्रेषित १:४, ५ ४) प्रेषित १:८, योहान २०:२२, ५) मत्तय २८:२०

पृथ्वीवर कधी देवत्व प्रगटले असेल तर ते येशु ख्रिस्ताच्या व्यक्तीत्वामध्ये, त्याच्या शद्बांमध्ये झळकणारी नैतिक मुल्ये ही मनुष्याच्या ज्ञानापलिकडे आहे - गौथे.

दोन हजार वर्षावूर्वी एका माणसाने इतिहासाची दिशा बदलली. व अल्पशा ३३ वर्षामध्ये तो राजकीय व सामाजिक चर्चेचा केंद्रबिंदू झाला. एका सामान्य गुन्हेगाराप्रमाणे त्याच्यावर खटला भरला गेला व त्यास मृत्यूदंड मिळाला. तरी देखिल त्याचे वाढते अनुयायी त्याच्यासाठी दुःख भोगण्यास व मरण्यास तयार आहेत. कारण त्यांचा विश्वास आहे की तो जीवंत आहे व त्याने दावा केल्याप्रमाणे तो देवाचा पुत्र आहे. आजच्या संदर्भात देखिल त्याचे शब्द अदभुतपणे समर्पक क्रांतिकारी, शांती देणारे व बदलास आव्हान देणारे आहेत. तो म्हणाला ''मी आलो आहे अश्यासाठी की तुम्हांस जीवन मिळावे तेही भरपूरीचे जीवन''। या अनुवादामध्ये ली कॅनव्लन यांनी स्वतःला मसीहा आणी जगाचा प्रकाश म्हणवणा-या येशु ख्रिस्ताच्या संदेशावर व शिकवणीवर नवी दृष्टी टाकली आहे.

जशी शतकं निघून जात आहे तसे येशु ख्रिस्ताचा इतिहासावर परिणाम या विषयी पुरावा गोळा होत आहे. या ग्रहावर येशु ख्रिस्ताचे जीवन सर्वात प्रभावी होते. तो प्रभाव वाढत आहे.

केनेथ स्कॉट लाट्ररेटी

एकच परमेश्वर आहे व एकच पुल (बांध) आहे मनुष्य व परमेश्वरामध्ये - तो मनुष्य येशु ख्रिस्त ------ जो आमच्या सुटकेसाठी मरण पावला.

--संत पौल.